

Festiwal zrzeszony w Europejskim
Związku Muzyki Dawnej

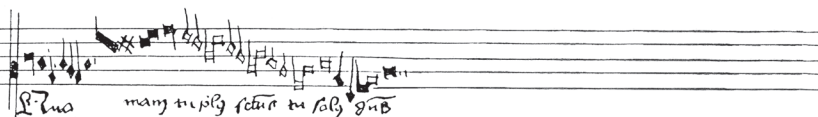
Akademickie Stowarzyszenie
Kultury WAGANT

OŚRODEK KULTURY I SZTUKI
WE WROCŁAWIU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Maj

XXVI FESTIWAL Z MUZYKĄ DAWNĄ

Dyrektor artystyczny **Maciej Kieres**
Dyrektor organizacyjny **Robert Chmielarczyk**
Dyrektor OKiS we Wrocławiu **Igor Wójcik**

Patronat honorowy nad festiwalem objęli:

Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego **Wanda Zwinogrodzka**
Senator Rzeczypospolitej Polskiej **Aleksander Szwed**
Wicemarszałek Województwa Dolnośląskiego **Tadeusz Samborski**

Wrocław, Ząbkowice Śląskie, Łądek-Zdrój,
Jelenia Góra, Radków, Bielawa, Kłodzko, Strzegom
11-14, 18-21, 23-28 maja 2017

Organizatorzy Festiwalu składają serdeczne podziękowania Panu Cezaremu Przybylskiemu, Marszałkowi Województwa Dolnośląskiego; Panu Tadeuszowi Samborskiemu, Wicemarszałkowi Województwa Dolnośląskiego; Panu Rafałowi Dutkiewiczowi, Prezydentowi Wrocławia; Panu Jarosławowi Brodzie, Dyrektorowi Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego Wrocławia; Panu Bartłomiejowi Świerczewskiemu, Dyrektorowi Biura ds. Partycypacji Społecznej Urzędu Miejskiego Wrocławia; Panu Andrzejowi Kosendiakowi, Dyrektorowi Naczelnemu Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu; Panu Filipowi Grzegorczykowi, Prezesowi Zarządu Tauron Polska Energia S.A.; Panu Maciejowi Łagiewskiemu, Dyrektorowi Muzeum Miejskiego Wrocławia; Pani Bożenie Bojanowskiej-Czuk, Dyrektor Strzegomskiego Centrum Kultury; Panu Tomaszowi Janczakowi, Dyrektorowi Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze; Pani Małgorzacie Greiner, Wiceburmistrz Miasta Bielawa; Panu Robertowi Ławskiemu, właścicielowi Caffè Bohema; Panu Wojciechowi Solakowi, właścicielowi restauracji Libertá7; Panu Grzegorzowi Szajukowi, właścicielowi drukarni GS Media; Panu Marcinowi Kurpielowi, właścicielowi firmy transportowej Polkąty.

Tegoroczny Festiwal odbywa się dzięki wsparciu finansowemu i wydatnej pomocy ww. osób i instytucji.

Drodzy Melomani,

już po raz dwudziesty szósty zapraszamy Państwa do wysłuchania cyklu koncertów podczas Festiwalu Maj z Muzyką Dawną. W pięknych, zabytkowych wnętrzach Wrocławia, Ząbkowic Śląskich, Łądko-Zdroju, Jeleniej Góry, Radkowa, Bielawy, Kłodzka, Strzegomia rozbrzmiewać będzie muzyka dawnych epok, odtwarzana z maestrią i precyzją zarówno przez uznanych już artystów, jak i przez młodych adeptów sztuki muzycznej.

Szanowni Państwo,

to, czym będzie JUTRO, zależy od naszej postawy wobec WCZORAJ – wobec historii, kultury i wartości, które w ciągu dwóch tysięcy lat wyznaczały kierunki rozwoju Europy. Pochylmy się wspólnie nad wciąż intrygującymi kartami minionych wieków. Przenieśmy się w uduchowione średniowiecze, wszechstronny renesans i przebogaty barok. Niechaj zabrzmiały dawne tony i harmonie, wyrażające smutki i radości naszych przodków.

Czas spotkania z pięknem ukrytym w muzyce to dobry czas na refleksję, zadumę i wewnętrzne wyciszenie. Najlepszy to także czas na przypomnienie korzeni kultury europejskiej, którą Polska od ponad tysiąca lat współtworzy i kultywuje.

ORGANIZATORZY

Organizatorzy

Akademickie Stowarzyszenie
Kultury WAGANT

Współorganizator

Dofinansowano
ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Projekt sfinansowany
z budżetu
Samorządu Województwa
Dolnośląskiego

FESTIWAL WSPÓLFINANSOWANY
ZE ŚRODKÓW GMINY WROCŁAW

Wrocław miasto spotkań
www.wroclaw.pl

Partnerzy festiwalu

PARTNER
GŁÓWNY
FESTIWALU

Patroni medialni

KALENDARZ FESTIWALU

- 11 maja 2017, czwartek, godz. 20⁰⁰** NFM we Wrocławiu, Sala Czerwona
LIGIA NOWAK harfa KAROL CZOPKA harfa
POLSKA FILHARMONIA KAMERALNA SOPOT
ANDRZEJ KOSENDIAK dyrygent
W programie utwory G.Ch. Wagenseila, G.F. Haendla, J. Haydna
- 12 maja 2017, piątek, godz. 19⁰⁰** Stary Klasztor, Wrocław
KATARZYNA THOMAS sopran TADEUSZ CZECHAK lutnia
DARIUSZ JAKUBOWSKI poezja i prowadzenie
O miłości... czyli Williama Szekspira muzyczny bankiet
- 12 maja 2017, piątek, godz. 18³⁰** kościół św. Jadwigi, Ząbkowice Śląskie
- 13 maja 2017, sobota, godz. 17⁰⁰** kościół Narodzenia NMP, Łądek-Zdrój
- 14 maja 2017, niedziela, godz. 18⁰⁰** kościół św. Doroty, Radków
Zespół Muzyki Dawnej TIBORYUS RYSZARD DEMBIŃSKI kierownictwo muzyczne
Muzyka renesansu
- 14 maja 2017, niedziela, godz. 10³⁰** Filharmonia Dolnośląska, Jelenia Góra
SARA DRAGAN skrzypce LIGIA NOWAK harfa
ORKIESTRA FILHARMONII DOLNOŚLĄSKIEJ ARTUR KOZA dyrygent
W programie utwory A. Vivaldiego, N. Paganiniego, G.Ch. Wagenseila, W.A. Mozarta
- 14 maja 2017, niedziela, godz. 16⁰⁰** Klub Muzyki i Literatury, Wrocław
MAREK DYZEWSKI wykład *Hildegarda von Bingen i jej głos stany ku niebu*
- 18 maja 2017, czwartek, godz. 19⁰⁰** Sala Wielka Ratusza, Wrocław
Zespół MUSICA PER GAUDIUM (Czechy) *Muzyka w labiryncie czasu*
- 19 maja 2017, piątek, godz. 19⁰⁰** Oratorium Marianum, Wrocław
JAROSŁAW PIETRZAK skrzypce ALEKSANDRA RUPOCIŃSKA klawesyn
Sonaty Jana Sebastiana Bacha
- 20 maja 2017, sobota, godz. 19⁰⁰** kościół św. Piotra i Pawła, Wrocław
JACEK KOWALSKI I KLUB ŚWIĘTEGO LUDWIKA
Parthenomelica, czyli pienia staropolskie o Najświętszej Pannie

20 maja 2017, sobota, godz. 18³⁰ kościół Bożego Ciała, Bielawa
Duet OAK BROTHERS Zespół Muzyki Dawnej TIBORYUS
RYSZARD DEMBIŃSKI kierownictwo muzyczne
MATEUSZ ŁAWNICZAK lutnia, śpiew
Muzyka renesansu i baroku

21 maja 2017, niedziela, godz. 18⁰⁰ kościół Opatrzności Bożej, Wrocław
JOANNA KLISOWSKA sopran EWA MARCINIEC alt
ŁUKASZ WILDA tenor JERZY BUTRYN bas
WROCŁAW BAROQUE ENSEMBLE ANDRZEJ KOSENDIAK dyrygent
Sonaty i Kantaty Jana Sebastiana Bacha

23 maja 2017, wtorek, godz. 19⁰⁰ Stary Klasztor, Wrocław
Zespół THE 5TH SEASON
W programie A. Vivaldi – Koncerty z cyklu *Cztery Pory Roku* w wykonaniu jazzowym

24 maja 2017, środa, godz. 17⁰⁰ Muzeum Pana Tadeusza, Wrocław
MATEUSZ ŁAWNICZAK lutnia, śpiew
Angielskie pieśni lutniowe XVI i XVII w.

25 maja 2017, czwartek, godz. 19⁰⁰ Sala Wielka Ratusza, Wrocław
JULIA KARPETA viola da gamba ANTON BIRULA teorba
Muzyka francuskiego baroku

26 maja 2017, piątek, godz. 19⁰⁰ Filharmonia Dolnośląska, Jelenia Góra
JULITA PRZYBYLSKA-NOWAK fortepian JAROSŁAW PIETRZAK skrzypce
ORKIESTRA FILHARMONII DOLNOŚLĄSKIEJ
ROBERT KABARA dyrygent
W programie utwory F. Mendelssohna i L. van Beethovena

27 maja 2017, sobota, godz. 19⁰⁰ Oratorium Marianum, Wrocław
JOANNA KLISOWSKA sopran ALESSANDRA GARDINI sopran
ZESPÓŁ MUZYKI DAWNEJ (Włochy)
Viola da gamba i antyfony maryjne na wiedeńskim dworze w czasach późnego baroku

28 maja 2017, niedziela, godz. 14⁰⁰ kościół Wniebowzięcia NMP, Kłodzko

28 maja 2017, niedziela, godz. 18⁰⁰ Bazylika Mniejsza w Strzegomiu
Zespół GREGOŁY Zespół DOMINIQUE'S CONSORT
RYSZARD DEMBIŃSKI kierownictwo muzyczne
MATEUSZ ŁAWNICZAK lutnia, śpiew
Muzyka renesansu i baroku

PROGRAM FESTIWALU

11 maja 2017, czwartek, godz. 20⁰⁰

Narodowe Forum Muzyki
Sala Czerwona
pl. Wolności 1, Wrocław

LIGIA NOWAK harfa
KAROL CZOPKA harfa
ANDRZEJ KOSENDIAK dyrygent
POLSKA FILHARMONIA KAMERALNA SOPOT
INSTRUMENTALIŚCI NFM
FILHARMONII WROCŁAWSKIEJ

PROGRAM KONCERTU

Georg Christoph Wagenseil (1715–1777) Koncert G-dur na harfę i orkiestrę smyczkową
Allegro/Andante/Vivace

Georg Friedrich Händel (1685–1759) Koncert B-dur na harfę op. 4 nr 6, HWV 294
Andante allegro/Larghetto/Allegro moderato

Joseph Haydn (1732–1809) Symfonia fis-moll Hob. I:45 „Pożegnalna”
Allegro assai/Adagio/Allegretto/Presto-Adagio

Ligia Nowak

Uczennica klasy trzeciej w OSM I i II st. im. K. Szymanowskiego we Wrocławiu. Gry na harfie uczy się pod kierunkiem mgr M. Czopki. Brała udział w wielu konkursach, zdobywając liczne nagrody, w tym Stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia. W kwietniu 2015 roku otrzymała podwójne wyróżnienie – I nagrodę oraz Grand Prix na Międzynarodowym Konkursie „Muzyka Mistrzów” w Jeleniej Górze (w dwóch kategoriach – za grę solo oraz w duecie). W październiku 2015 roku otrzymała I nagrodę w III Ogólnopolskim Konkursie „Miniatura na harfę celtycką” w Łodzi, a miesiąc później I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Harfowym im. prof. K. Patrase w Pradze.

Ligia Nowak, mimo młodego wieku, grała już w największych salach Wrocławia: Sali Filharmonii, Sali Koncertowej Akademii Muzycznej, Sali Rycerskiej Ratusza, Auli Leopoldina, a także sali kameralnej Akademii Muzycznej w Łodzi. Zaproszona na festiwale: Maj z Muzyką Dawną we Wrocławiu oraz Dni Muzyki Dawnej w Świeradowie-Zdroju zagrała nań szereg koncertów. W marcu 2016 roku została laureatką II nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wykonawczym „Srebrna Szybka” w Krakowie. Wzięła także udział w produkcji filmowej TVP Wrocław Dolina Pałaców i Ogrodów. W październiku 2016 roku wzięła udział w Międzynarodowym Mistrzowskim Kursie Harfowym, który prowadziła prof.

H. Storck w Rendsburgu (Schleswig-Holstein). Ligia wiele koncertuje, promując lokalne środowisko (m.in. 750 - lecie Widawy) i projekty ogólnopolskie (m.in. „Cała Polska czyta *Quo vadis*”). W kwietniu 2017 r. otrzymała I Nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Duety z Harfą w Cieszynie. Profesor Helga Storck, światowej sławy harfistka, objęła merytoryczną opieką solistów dzisiejszego koncertu.

Karol Czopka

Naukę gry na harfie rozpoczął w wieku 9 lat pod kierunkiem swojej mamy Magdaleny Czopki w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. K. Szymanowskiego we Wrocławiu, którą ukończył z wyróżnieniem. Był uczestnikiem wielu kursów mistrzowskich w Europie, prowadzonych przez wybitnych profesorów: H. Storck, E. Szmyt, S. McDonald, J. Kozielską, A. Gralak, I. Jones. Jest laureatem zarówno konkursów solowych, jak i kameralnych. Od lat bierze udział w licznych koncertach, występując solo, kameralnie, jak również w orkiestrach. Aktualnie studiuje w Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach i kształci się w klasie prof. H. Storck.

Andrzej Kosendiak

Dyrektor Narodowego Forum Muzyki im. W. Lutosławskiego we Wrocławiu, artysta, dyrygent i pedagog, należy do najaktywniejszych muzyków i organizatorów życia muzycznego w Polsce. Jest absolwentem Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej we Wrocławiu, w 2013 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. Przez wiele lat prowadził intensywną działalność pedagogiczną we wrocławskiej Akademii Muzycznej, m.in. w latach 2001–2009 pełnił funkcję kierownika Międzywydziałowej Pracowni Muzyki Dawnej. W latach 2014–16 wykładał w Akademii Muzycznej w Gdańsku, a od 2016 roku ponownie jest profesorem Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

W 2016 roku został laureatem Nagrody Prezydenta Wrocławia, ponadto otrzymał Dolnośląski Klucz Sukcesu w kategorii „Największa osobowość w promocji regionu”.

W październiku 2016 roku wybrano go wiceprzewodniczącym Rady ds. Instytucji Artystycznych, ustanowionej w 2012 roku Zarządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W 2005 roku został dyrektorem Filharmonii Wrocławskiej oraz Międzynarodowego Festiwalu Wra-tislavia Cantans i doprowadził do zmiany oblicza obydwu tych instytucji oraz do przekształcenia ich w jedną nowoczesną instytucję – Narodowe Forum Muzyki. Jest twórcą koncepcji powstania we Wrocławiu prestiżowego obiektu koncertowego pod tą samą nazwą, którego budowę koordynował. Otwarcie Narodowego Forum Muzyki zostało uhonorowane nagrodą Koryfeusz Muzyki Polskiej 2016 w kategorii Wydarzenie Roku. Z inicjatywy Andrzeja Kosendiaka powstało Zrzeszenie Filharmonii Polskich, w którym już drugą kadencję pełni funkcję Przewodniczącego Zarządu.

Powołał do życia nowe zespoły artystyczne działające w Narodowym Forum Muzyki, są to: Chór NFM, Wrocławska Orkiestra Barokowa, Chór Chłopięcy NFM. Zainicjował Leo Festiwal oraz międzynarodowe spotkania chórów Singing Europe, a dzięki jego staraniom w 2013 roku Filharmonia Wrocławska zorganizowała 27. Kongres International Society for the Performing Arts. Jest współinicjatorem akademii muzyki dawnej łączących kursy mistrzowskie z koncertami (Akademia Bachowska w 2014, Händlowska w 2015, Mozartowska w 2016 roku). Zapoczątkował projekty edukacyjne – Śpiewający Wrocław, Śpiewająca Polska, Singing Europe, Pośpiewaj mi mamo, pośpiewaj mi tato – oraz przyczynił się, razem z Agnieszką Franków-Zelazny, do powstania Polskiego Narodowego Chóru Młodzieżowego

i Akademii Chóralnej. Jest jednym ze współtwórców miesięcznika *Muzyka w Mieście* wydawanego od 2012 roku przez Narodowe Forum Muzyki.

Andrzej Kosendiak zainicjował cykl wydawnictw płytowych *1000 lat muzyki we Wrocławiu*, prezentujący muzyczne dziedzictwo miasta. Jest pomysłodawcą i kierownikiem artystycznym projektu nagrania dzieł wszystkich W. Lutosławskiego – w ramach serii *Opera omnia* ukazało się dotąd sześć albumów. Dzięki jego staraniom realizowany jest wspólny projekt fonograficzny Paula McCreesha i Chóru NFM obejmujący nagrania wielkich dzieł oratoryjnych. Dotychczas wydane płyty zdobyły prestiżowe wyróżnienia: dwukrotnie BBC Music Magazine Award, Diapason d’Or oraz Editor’s Choice magazynu „Gramophone”.

Szczególnym zainteresowaniem artysty cieszy się Muzyka Dawna: w 1985 roku założył zespół Collegio di Musica Sacra i do dziś nim kieruje. Koncertował w wielu krajach Europy, a także w USA (m.in. współpracował z Chapel Hill University North Carolina), występował na najbardziej prestiżowych festiwalach i w renomowanych salach koncertowych Polski. Nagrał nieznane dotąd dzieła z Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu – *Musica da Chiesa* (DUX), z Biblioteki w Strasburgu – *Messa Pastorale*, *Sinfonia in D*, *Magnificat* F.X. Richtera (CYPRES) oraz *Stabat Mater* A.M. Bononcini (DUX). W 2012 i 2014 roku ukazały się płyty (CD Accord) zawierające utwory G. G. Gorczyckiego pod batutą A. Kosendiaka; pierwszy z albumów otrzymał Wrocławską Nagrodę Muzyczną, oba nominowano do nagrody Fryderyk. Najnowsze wydawnictwa artysty to *Salzburska Msza Maryjna* z muzyką liturgiczną W.A. Mozarta, dwie płyty z dziełami *a cappella* B. Pękiela (pierwsza z nich uzyskała nominację do Fryderyka 2017), a także album z utworami M. Mielczewskiego (CD Accord).

Andrzej Kosendiak regularnie dyryguje NFM Filharmonią Wrocławską i Chórem, Wrocławską Orkiestrą Barokową oraz zespołami filharmonicznymi z całej Polski. W ostatnich latach poprowadził m.in. wykonania oratoriów *Stworzenie świata* J. Haydna i *Mesjasz* G.F. Händla, *Mszy c-moll* oraz *Requiem* W.A. Mozarta, *Mszy h-moll*, a także obu *Pasji* J.S. Bacha, *Requiem* G. Faurégo i kantaty *Saint Nicolas* B. Brittena.

Polska Filharmonia Kameralna Sopot

W lutym 1982 roku z inicjatywy W. Rajskiego powstała orkiestra smyczkowa, złożona z młodych, utalentowanych i pełnych entuzjazmu muzyków. Pod nazwą Orkiestra Kameralna Wojciecha Rajskiego zadebiutowała w czerwcu w Teatrze Muzycznym w Gdyni, a już kilka dni później inaugurowała festiwal Schleissheimer Sommer w Monachium i 37. Festiwal Sommerliche Musiktage Hitzacker. Zespół od początku zachwycił publiczność i krytyków, co przyniosło zaproszenia do najważniejszych sal

koncertowych, na czele z Filharmonią Berlińską, salą Gasteig w Monachium, Gewandhaus w Lipsku, Musikhalle w Hamburgu, Salą Pleyela w Paryżu, Musikverein w Wiedniu i Concertgebouw w Amsterdamie, a także na wszystkie znaczące niemieckie festiwale muzyczne. Z uwagi na coraz szerszy repertuar koncertowy, Orkiestra zaczęła występować także w składzie powiększonym o grupę dętą, zmieniając w 1984 roku nazwę na Polska Filharmonia Kameralna Sopot.

Dyrygentem, założycielem i dyrektorem artystycznym Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot jest Wojciech Rajski. Ukończył on z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Warszawie w klasie prof. B. Madeya, doskonaląc swoje umiejętności w wyższych szkołach muzycznych w Kolonii i Wiedniu. Był dyrygentem Teatru Wielkiego w Warszawie (1971-1978), Filharmonii Poznańskiej (1974-1980, od 1978 roku jest jej dyrektorem artystycznym) oraz pierwszym dyrygentem Theater der Stadt Bonn i Beethovenhalleorchester (1978-1981). W 1993 roku rozpoczął działalność pedagogiczną. Wykładał w Hochschule für Musik w Karlsruhe, a od 1998 roku jest profesorem dyrygentury w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst we Frankfurcie nad Menem. Od 2008 roku prowadzi także klasę dyrygentury w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku. W latach 1993-2006 był Dyrektorem Artystycznym Polskiej Orkiestry Radiowej w Warszawie, z którą dokonywał nagrań dla Polskiego Radia, a także koncertował w Polsce i poza granicami kraju.

Pod koniec lat osiemdziesiątych zespół dawał niemal 100 koncertów rocznie, głównie w Niemczech, ale także w innych krajach europejskich: we Francji, Austrii, Szwajcarii, Hiszpanii, Belgii, Holandii, Szwecji, Danii, Luksemburgu czy Anglii. W 1987 roku Orkiestra wyjechała na 33 koncerty do Stanów

Zjednoczonych, najważniejsze z nich odbyły się w J. F. Kennedy Center w Waszyngtonie i Metropolitan Museum w Nowym Jorku. Zespół gościł również w dalekiej Azji. Orkiestra dwukrotnie odbyła tournée koncertowe w Chinach (1990 i 2016 rok), zaś w 1997 roku koncertowała w Japonii wraz ze znakomitym amerykańskim pianistą, laureatem Konkursu Chopinowskiego K. Kennerem. Spośród licznych wyjazdów koncertowych warto wspomnieć o nieco bardziej egzotycznych wyprawach jak tournée w Meksyku roku czy koncerty na Wyspach Kanaryjskich.

Filharmonia miała dotychczas zaszczyt koncertować z wieloma wybitnymi solistami. Wśród nich są K. Zimerman, z którym w 2014 roku zagrała tournée koncertowe w Niemczech, M. Roztropowicz, B. Pergamentschikow, N. Gutman, K. A. Kulka, I. Grafenauer, S. i W. Meyer, G. Touvron, M. Maisky, R. Oleg, G. Shaham, D. Geringas, G. Karr, I. Pogorelić czy A. Kurzak. Zespół z powodzeniem łączy działalność kameralną z koncertami muzyki rozrywkowej i jazzowej. Na swoim koncercie ma występy m. in. z G. Turnauem, M. Wyrostkiem, W. Staroniewiczem, M. Miecznikowskim, czy J. Torresem y Havana Dreams.

Zespół obecny jest rokrocznie na renomowanych europejskich festiwalach, a wśród nich na: Schleswig-Holstein Musik Festival, Mecklenburg-Vorpommern, Rheingau Festival, Praska Wiosna, Weillburger Schlosskonzerte, Festival van Vlaanderen, La Chaise-Dieu i wielu innych. Polska Filharmonia Kameralna Sopot od początku istnienia obecna jest w salach koncertowych na terenie całego kraju. Orkiestra wielokrotnie gościła na Festiwalu Muzycznym w Łańcucie. W listopadzie 2010 roku Polska Filharmonia Kameralna Sopot zagrała cztery koncerty podczas Festiwalu Chopinowskiego w Genewie. W 2011 roku, z inicjatywy Dyrektora Artystycznego Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot W. Rajskego oraz władz Miasta Sopotu, powstał Międzynarodowy Festiwal Muzyczny Energa Sopot Classic. Każdego roku Festiwal gości znakomitych artystów z Polski i zagranicy, których interpretacje najdoskonalszych dzieł muzyki od Baroku po XXI wiek wypełniają koncertowe programy. Imprezą towarzyszącą jest Konkurs kompozytorski im. K. Pendereckiego, który odbywa się w cyklu dwuletnim i jest integralną częścią Festiwalu. Wydarzenie to ma na celu wspieranie i pobudzanie twórczości młodych kompozytorów.

Polska Filharmonia Kameralna Sopot od początku swojego istnienia regularnie dokonuje nagrań płytowych. Pierwsze analogowe płyty długogrające zostały zarejestrowane już w 1983 roku dla Wifonu i Thorofonu. Nagrania PFK Sopot można także odnaleźć w katalogach prestiżowych europejskich wytwórni muzycznych, m.in. SONY Classical, EMI, Midas, Thorofon, Claves, Sonomaster, Opus, Mediaphon, Wifon, DUX, Universal Music i wielu innych. W 2015 roku Zespół, we współpracy z wytwórnią TACET, zakończył cykl wydawniczy wszystkich symfonii L. van Beethovena. Filharmonia ma w swoim dorobku ponad 60 płyt z nagraniami muzyki klasycznej, a także wydawnictwa z aranżacjami muzyki jazzowej i rozrywkowej.

12 maja 2017, piątek, godz. 19⁰⁰

Stary Klasztor, Sala Gotycka
pl. Jana Ewangelisty Purkyniego 1
Wrocław

KATARZYNA THOMAS sopran
TADEUSZ CZECHAK lutnia
DARIUSZ JAKUBOWSKI poezja i prowadzenie

O miłości... czyli Williama Szekspira muzyczny bankiet

PROGRAM KONCERTU

William Szekspir (1564–1616) *Jak wam się podoba* /fragment/

John Dowland (1563–1626) *Come again, sweet love*

William Blake (1757–1827) z cyklu *Pieśni niewinności* *Pieśń Postuchaj głosu barda*

John Dowland (1563–1626) *Now, o now, I needs must part*

William Szekspir (1564–1616) *Romeo i Julia* /fragment/

John Donne (1572–1631) *Dzień dobry*

William Szekspir (1564–1616) *Sonet 116*

John Donne (1572–1631) *Powietrze i anioły*

Elegia XIX: Na idącą do łóżka

Thomas Morley (1557–1602) *Now is the month of Maying*

John Donne (1572–1631) *Kanonizacja*

William Szekspir (1564–1616) *Sonety nr 18, 55, 130*

John Dowland (1563–1626) *Go, cristal tears*

William Szekspir (1564–1616) *Sonet 138*

John Donne (1572–1631) *Świt*

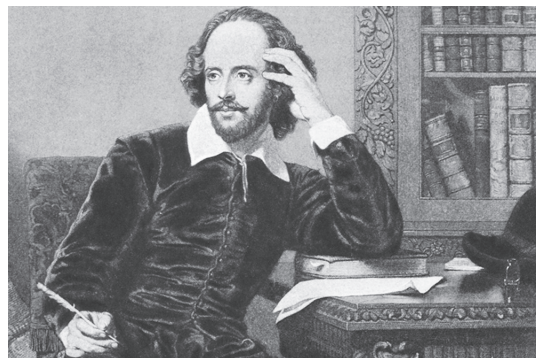
John Donne (1572–1631) *Pieśń Ten, kto gwiazdę w locie schwyta*
 John Donne (1572–1631) z cyklu *Sonety święte III - O, gdyby w oczy moje i w pierś (mogły jeszcze...)*
 John Donne (1572–1631) *Potrójny głupiec*
 John Dowland (1563–1626) *Flow my tears*
 William Szekspir (1564–1616) *Sonet 66*
 John Donne (1572–1631) z cyklu *Sonety święte Sonet 6 Oto finał spektakłu mego; tutaj milę...*
 John Donne (1572–1631) *Sonet 10 Śmierci, próżno się pysznisz, cóż, że wszędy słynie...*
 John Dowland (1563–1626) *Can she excuse my wrongs*
 William Szekspir (1564–1616) *Piosenka wędrownego handlarza-naciągacza (Z zimowej opowieści)*
S. Silverstein, Clarence
 John Donne / John Dowland *Waleta żalu zabraniająca*

Wszystkie wiersze w tłumaczeniu Stanisława Barańczaka.

Artystyczna biesiada smaku, zabawa w alternatywną rzeczywistość, czyli „spotkanie na szczycie” trzech wielkich artystów królewskich w Stratfordzie Anno Domini 1613. Projekt powstał z okazji Międzynarodowego Roku Szekspirowskiego.

Wydawałoby się, że na temat Szekspira powiedziano już wszystko, a jednak wiele na pewno nie wiadomo. Na program składa się głównie twórczość trzech rówieśników z epoki.

W tym artystycznym „spotkaniu na szczycie”, obok tytułowego bohatera wieczoru i fragmentów jego dramatów: *Zimowa opowieść*, *Romeo i Julia*, *Jak wam się podoba* czy *Sonetów*, usłyszymy poezje dworskiego dandysa, a zarazem królewskiego kaznodziei Johna Donne’a. Trzecim zaś rówieśnikiem będzie muzyk – królewski lutnista, „mistrz melancholii” John Dowland (rok starszy od Williama). Zabrzmią jego słynne pieśni z tomów *A Musicall Banquet*, *A Pilgrimes Solace*, *The First, Second and Third Book of Songs and Aires*. Spotykają się, by przy muzyce poetycko podeliberować o miłości. Dopelnieniem całości będzie między innymi wskazanie na powinowactwo duchowe Szekspira z Williamem Blake’em czy współczesne konotacje z amerykańskim poetą Shelem Silversteinem.

Muzyka w oryginale staroangielskim, wykonywana zgodnie z kanonami epoki, nie jest tylko archaicznym cytatem. Dziś ciągle inspiruje choćby takich artystów jak Sting (*Songs from the Labyrinth*). Poezja zaś w mistrzowskich translacjach Stanisława Barańczaka.

Integralną częścią przedsięwzięcia jest nawiązanie kontaktu z publicznością, by w lekkiej i czasem humorystycznej formie przybliżyć epokę i pokazać jej związki ze współczesnością, zdjęcie jej z piedestału i pokazanie w szerszym kontekście kulturowym.

Szanowni Państwo, to nie jest tylko koncert, to żywe spotkanie z publicznością wokół twórczości wielkich artystów, niekonwencjonalna, *hybrydowa* forma koncertu.

Katarzyna Thomas

Jej zainteresowania i technika wokalna pozwalają na wykonywanie szerokiego repertuaru – od późnego renesansu, aż po współczesność. Występowała zatem zarówno na festiwalach poświęconych muzyce współczesnej – Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Festiwal Warszawskie Spotkania Muzyczne i Portrety Kompozytorów, jak i na Festiwalu Chopiniana w Łazienkach Królewskich w Warszawie, czy wielokrotnie na Festiwalu Muzyki Dawnej na Zamku Królewskim w Warszawie. Koncertowała w Niemczech, Austrii, Francji, Włoszech i Szwajcarii. Zainteresowanie zaś teatrem zaowocowało występem w realizacji Bachantek Eurypidesa na londyńskiej scenie Southwark Playhouse i na Festiwalu M. Czechowa w Forest Row (Sussex). Brała udział w prawykonaniach utworów kompozytorów współczesnych (choćby Ze śpiewów domowych na głos i fortepian J. Siwińskiego) transmitowanych przez II program Polskiego Radia, tam również można było usłyszeć jej interpretacje renesansowej pieśni angielskiej J. Dowlanda. Brała udział w muzykologicznej rekonstrukcji Kyrie e Gloria alla Pastorale G. Riccieriego pod dyr. prof. G. Piombiniego na Festiwalu Muzycznym w Bolonii. Na zaproszenie Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej wykonała w Centrum

Sztuki Współczesnej w Warszawie polską prapremierę poematu Sylwii Plath *Lady Lazarus* D. Runswicka. Występowała w wielu filharmoniach: Narodowej w Warszawie, Poznańskiej, Świętokrzyskiej Podkarpackiej, Lubelskiej, Sudeckiej, w Filharmonii w Bolonii, a także w La Madeleine w Paryżu, w Santo Spirito in Sassia w Rzymie, w Centrach Chopinowskich w Sannikach i Szafarni, na koncertach Towarzystwa im. F. Chopina, w Teatrze Studio w Warszawie. Wraz z Dariuszem Jakubowskim tworzy Salony artystyczno-literackie.

Jest stryjeczną wnuczką Romualda Andrzeja Paszkowskiego herbu Zadora, lotnika RAF w formacjach 300 Dywizjonu Bombowego, uczestnika m.in. bitwy o Anglię.

Tadeusz Czechak

Gitarzysta, lutnista, aranżer. W 1981 roku rozpoczął współpracę z zespołem Ars Nova, uczestnicząc do 1999 roku we wszystkich pracach tego zespołu (12 płyt, koncerty w większości krajów europejskich). Specjalizuje się w grze na lutniach – średniowiecznej i arabskiej. W 1993 roku założył własny zespół Dekameron, gdzie realizuje ideę łączenia poprawności historycznej interpretacji z żywym, spełniającym oczekiwania współczesnej publiczności wykonaniem.

Zajmuje się również rekonstrukcjami dawnych instrumentów. Jest członkiem Fellowship of Makers and Researchers of Historical Instruments oraz Plainsong and Medieval Music Society.

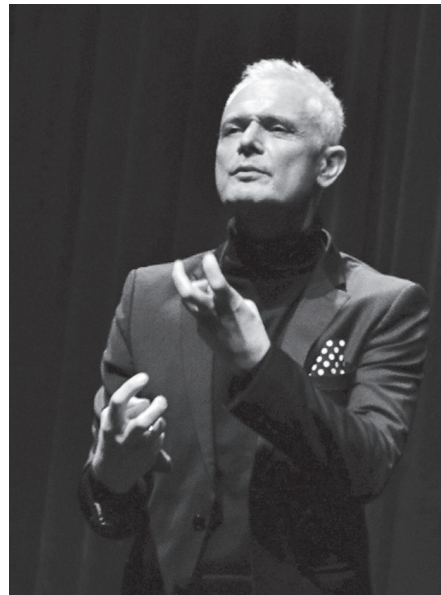

Z Dekameronem nagrał 5 płyt, z których *Ave mater, o Maria* uzyskała nominację do Fryderyka 2000.

Chętnie podejmuje ciekawe eksperymenty muzyczne (koncerty muzyki średniowiecznej z udziałem Tomasza Stańki, współpraca z chórem Kairos, włączanie Dekameronu do rozrywkowych produkcji estradowych, jak np. widowisko *Sigilla Civitatis Nova Sandeciensis*). Często jest angażowany do realizacji muzyki filmowej i teatralnej (Teatr Montownia, *Śpiew Nocy Letniej* wg W. Szekspira, *Niedoczyste* Witkacego, *Król Lear* w reżyserii A. Konczałowskiego). Jako akompaniator współpracuje z artystami estradowymi (H. Banaszak, S. Celińska, D. Jakubowski, K. Tkacz, M. Czyżkiewicz, R. Kołakowski).

Dariusz Jakubowski

Jest absolwentem Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie. Od 1984 roku, przez dwadzieścia osiem lat aktor warszawskiego Teatru Studio, gdzie jako student IV roku PWST debiutował w *Affabulazione* P.P. Passoliniego w reżyserii T. Łomnickiego. Oficjalny debiut to *Przedstawienie pożegnalne* P. Mullera w reżyserii B. Lindy. Spektakl ten nagrodzono na Festiwalu „Ateny stolicą kulturalną Europy” w 1985 roku. Z teatrem odbył szereg tournée artystycznych. Występował na prestiżowych scenach (np. Teatr na Tagance w Moskwie, paryska Olympia) i festiwalach teatralnych w Europie, a także w Izraelu, Australii, Japonii, na Tajwanie i w Singapurze. W Teatrze Studio współpracował m.in. z takimi reżyserami jak: J. Grzegorzewski, M. Trelński, G. de Moor, P. Schweitzer, J. Kalina, L. Mądzik, M. Wojtyśko, A. Lipiec-Wróblewska, Z. Brzoza, M. Łazarkiewicz, A. Duda-Gracz, S. Eidrigewicz, G. Bral.

Owocem zainteresowań i współpracy z teatrem niezależnym jest m.in. występ w roli Dionizosa w *Bachantkach* Eurypidesa na offowej scenie Southwark Playhouse w Londynie i na Festiwalu M. Czehowa w Forest Row w Anglii. Aktor współpracuje z filmem niezależnym, uczestniczy w działaniach performatywnych na styku teatru, muzyki alternatywnej i sztuk wizualnych (np. na zaproszenie Kawalerów Błotnych brał udział w spektaklu muzycznym *Kawalerowie w raju* w ramach Festiwalu Warszawskie Spotkania Muzyczne). Współpracował również z raperem Pezetem.

Dariusz Jakubowski brał udział w produkcjach filmowych takich reżyserów, jak K. Kieślowski, A. Konic, J. Majewski, A. Trzos-Rastawiecki, F. Falk, W. Wójcik, J. Zalewski, W. Orzechowski, M. Rosa, B. Wołoszański, P. Wereśniak, M. Ślesicki. Popularność i sympatię wśród szerokiej widowni przyniosły mu role w filmach fabularnych i serialach telewizyjnych.

Aktor często jest zapraszany do współpracy przez filharmonie i orkiestry symfoniczne. W Filharmonii Narodowej w Warszawie wykonał, pod batutą Ł. Borowicza, partię narratora w *Pocałunku wieszczki* I. Strawińskiego, w *Historii Babara* F. Poulenca i *Najbardziej niewiarygodnej historii* G.J. Wernera. Jest twórcą spektakli łączących muzykę i słowo, które prezentował m.in. w Rzymie pod honorowym patronatem Ambasadora RP przy Stolicy Apostolskiej, w Teatrze Studio w Warszawie, Teatrze Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim czy Filharmonii Narodowej.

Dla Estrady Kameralnej Filharmonii Narodowej tworzył autorskie programy muzyczno-literackie. Prowadzi warsztaty aktorskie. Wraz z Katarzyną Thomas jest twórcą Artystycznych Salonów. W latach 2006-2014 pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Związku Artystów Scen Polskich. Wielokrotny juror nagrody warszawskiego środowiska teatralnego Feliksy Warszawskie.

12 maja 2017, piątek, godz. 18³⁰

kościół św. Jadwigi
ul. Bolesława Chrobrego 7
Ząbkowice Śląskie

13 maja 2017, sobota, godz. 17⁰⁰

kościół Narodzenia NMP
ul. Kościelna 24, Łądek-Zdrój

14 maja 2017, niedziela, godz. 18⁰⁰

kościół św. Doroty,
ul. Ogrodowa 11, Radków

Zespół Muzyki Dawnej TIBORYUS
RYSZARD DEMBIŃSKI kierownictwo muzyczne

PROGRAM KONCERTU

Anonim from the Second Book 1614
Branles de Village

Anonim *Scarborough Fair*

Anonim ok. 1525 r. *My Lady Carey's Dompe*

Ruairi Dall o Cathain c. 1570–1650
Give Me Your Hand

Anonim z tab. Terziego 1599 *Ballo polacco*

Anonim from the Second Book 1614
Branles de Village

Thomas Ravenscroft (1582–1633)
Of all the Birds that ever I see

Ryszard Dominik Dembiński *Winter sets in*
Anonim ze zbiorów Johna Playforda *Godesses*
Ryszard Dominik Dembiński *Spoglądając wstecz*
Anonim XVI w. *Villanella*
Thomas Ravenscroft (1582–1633)
Tomorrow the Fox will come to Towne
Anonim XVI w. *La gamba*
Anonim *Cuckold come of the Amrey*
Anonim *Down by the Sally Gardens*
Anonim XVIII w. *The Drummer*
Anonim XVIII w. *Dunkeld Hermitage*

WYKONAWCY

Katarzyna Salawa śpiew, flety proste
Katarzyna Kudyba viola da gamba

Sara Kotlarek śpiew, viola da gamba
Jakub Stroński śpiew, flet, instrumenty perkusyjne

Zespół Muzyki Dawnej TIBORYUS

Rozpoczął swą działalność w lutym 2012 roku. Założycielem i kierownikiem zespołu jest Ryszard Dominik Dembiński. Nazwa zespołu powstała od imienia Tibor – to muzyk i lutnik z Niemiec, wielki przyjaciel zespołów Muzyki Dawnej prowadzonych przez R.D. Dembińskiego. TIBORYUS jest grupą wokально-instrumentalną.

Zespół brał udział w XIX, XX, XXI i XXII Międzynarodowych Spotkaniach z Muzyką Dawną w Świeradowie-Zdroju (2012-2015).

W maju 2013 roku występował w Zittau (Niemcy), w czerwcu zespół prezentował się na Elbląskich Dniach Muzyki Dawnej, a następnie na festiwalu w Reczu. TIBORYUS brał udział w Ogólnopolskich Warsztatach Muzyki Dawnej w Kaliszu Pomorskim oraz XI Ogólnopolskich Letnich Warsztatach Muzyki Dawnej w Kaliszu.

Zespół trzykrotnie występował na wrocławskim międzynarodowym Festiwalu Maj z Muzyką Dawną. Największe sukcesy zespołu to zdobycie 3 Brązowych i jednej Złotej Harfy Eola na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Dawnej Schola Cantorum w Kaliszu (2014-2017).

Ryszard Dominik Dembiński

Założyciel (1991 r.) i kierownik artystyczny Zespołów Muzyki Dawnej: Rocal Fuza oraz Tiboryus.

Ukończył studia na kierunku Pedagogika Kulturalno-Oświatowa w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, gdzie następnie studiował Wychowanie Muzyczne. Studia podyplomowe na kierunku Sztuka odbył na Uniwersytecie Szczecińskim.

Uczył się wykonywać kopie dawnych instrumentów w pracowniach niemieckich: u T. Ehlersa w Bätzwaldwerelde w Szwarzwaldzie oraz w pracowni Klangwerkstatt Markt Wald.

Obecnie sam wykonuje kopie dawnych instrumentów, w tym m.in.: fidele i fidele kolanowe, harfy, Scheitholty, liry korbowe, psalteria, citole rebeki, gitterny, viole da gamba.

Ryszard Dembiński jest również wykonawcą Muzyki Dawnej, koncertuje z zespołem grając na dudach, citoli, mandorze, gitternie, szałamai i fletach prostych, prowadzi również działalność pedagogiczną, większość członków zespołu Rocal Fuza i Tiboryus, to uczniowie kierownika zespołu.

Brał udział w warsztatach Muzyki Dawnej w Niemczech, we Francji, w Bierzwniku, Żywcu, Kaliszu, Starachowicach, Krotoszynie i Świeradowie-Zdroju.

Prowadził seminaria na temat dawnych instrumentów na Akademii Muzycznej we Wrocławiu, w Państwowych Szkołach Muzycznych: w Głubczycach, Sopocie, Zgorzelcu, na zamku w Łęczycy, w muzeum w Kaliszu, podczas festiwalu: Zabrzańskie Dni Muzyki Dawnej oraz „Wielki Renesans” w Akademii Muzycznej w Niżnym Nowgorodzie w Rosji a także na wrocławskim festiwalu Maj z Muzyką Dawną. Od 1993 r. organizuje Międzynarodowe Spotkania z Muzyką Dawną w Świeradowie-Zdroju.

14 maja 2017, niedziela, godz. 10³⁰

Filharmonia Dolnośląska
ul. Piłsudskiego 60
Jelenia Góra

SARA DRAGAN skrzypce
LIGIA NOWAK harfa
ARTUR KOZA dyrygent
**ORKIESTRA SYMFONICZNA FILHARMONII
DOLNOŚLĄSKIEJ**

PROGRAM KONCERTU

Antonio Vivaldi (1678–1741) *Cztery pory roku* – Koncert nr 1 E-dur *Wiosna (La Primavera)*, RV 269
Allegro/Largo/Allegro

Niccolò Paganini (1782–1840) I *Palpiti* op. 13

Georg Christoph Wagenseil (1715–1777) Koncert G-dur na harfę i orkiestrę smyczkową
Allegro/Andante/Vivace

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791) Symfonia D-dur *Praska* KV 504
Adagio–Allegro/Andante/Finale–Presto

Sara Dragan

Sara ma 17 lat, jest uczennicą Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej w Legnicy oraz, od października 2014 roku, jest uczennicą prof. Z. Brona w jego elitarnej klasie (Meisterklasse Interlaken) w Zakhar Bron Academy w Interlaken (Szwajcaria).

Mimo młodego wieku Sara zajęła pierwsze miejsca lub Grand Prix na około 50 konkursach skrzypcowych w Europie i USA – m.in. w Nowym Jorku, Moskwie, Paryżu.

Około 45 razy grała jako solistka z orkiestrami m.in. w Filharmonii Berlińskiej, w Rachmaninov Concert Hall w Koncerwatorium Czajkowskiego w Moskwie, z Orkiestrą Filharmonii Wrocławskiej,

Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu, Fliharmonii Opolskiej, Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej w Olsztynie, Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze, Orkiestrą Akademii Sztuki w Szczecinie. Przed Sarą występ z orkiestrą Filharmonii Krakowskiej – 13 czerwca 2017 roku oraz na Festiwalu Emanacje w Międzynarodowym Centrum Muzyki K. Pendereckiego w Lusławicach (lipiec 2017 rok). Sara Dragan grała koncerty w najbardziej prestiżowych salach koncertowych świata: w Carnegie Hall w Nowym Jorku, w Konserwatorium Moskiewskim, w Konserwatorium Paryskim, w Fil-

harmonii Berlińskiej, w Russian House of Science and Culture w Berlinie, na Zamku Królewskim w Warszawie, w Pałacu na Wodzie w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Wielokrotnie występowała w Szwajcarii oraz w Mozarteum Salzburg w Austrii, na Międzynarodowym Festiwalu Schleswig Holstein w Niemczech, na Międzynarodowym Festiwalu Młode(j) Sztuki w Bełchatowie.

Sara jest laureatką wielu programów stypendialnych. W 2014 i 2015 roku za wybitne osiągnięcia artystyczne otrzymała stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest także laureatką programu stypendialnego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska” (2013). Od 2011 roku jest Stypendystką Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci Wybitnie Uzdolnionych w Warszawie, stypendystką Prezydenta Miasta Legnicy. Trzykrotnie została laureatką Konkursu Stypendialnego „zDolny Śląsk”. Jest również stypendystką Soroptimist International we Wrocławiu. „Sara Dragan jest ogromnie utalentowaną młodą skrzypaczką. W swoim przedziale wiekowym jest ona po prostu zjawiskiem. Dysponuje sporym repertuarem, jest ogromnie muzykalna i kreatywna. [...] Sara jest wielce obiecującym talentem.”

prof. Jadwiga Kaliszewska, 2009 r.

Ligia Nowak informacja o artystce na str. 6

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej

Jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych symboli aktywnego życia kulturalnego regionu i koncertową wizytówką Jeleniej Góry.

Działa nieprzerwanie od ponad 50 lat. Założona została w 1964 roku przez S. Strahla, który był też jej wieloletnim dyrektorem. Pod jego batutą jeleniogórcy symfonicy odnosili pierwsze, znaczące sukcesy

koncertowe. W latach 1990-2016 na czele Filharmonii Dolnośląskiej stała dyrektorka Z. Dziedzic, zaś pieczę nad muzyczną działalnością tej ważnej instytucji kulturalnej sprawowali kolejno: J. Jazownik, T. Wicherek, R. Satanowski, A. Chorosiński, J. Swoboda, M.J. Błaszczyk, T. Bugaj, W. Rodek, a obecnie J. Kosek. Od września 2016 roku na czele Filharmonii stoi dyrektorka T. Janczak.

Od początku swojego istnienia Orkiestra intensywnie koncertuje także poza Jelenią Górą – w kraju i za granicą. W swoim dorobku ma koncerty podroże do Niemiec, Czech, Włoch, Finlandii, Rosji, Szwajcarii, Austrii, Hiszpanii, Francji, Holandii, na Węgry i do Chin.

Jeleniogórscy symfonicy grali w znanych salach koncertowych i na prestiżowych festiwalach muzycznych m. in.: Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Międzynarodowym Festiwalu Wratislavia Cantans, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej Silesia Sonans, letnich festiwalach muzycznych we Francji czy Milenium Pace Festival w Hiszpanii. Podczas tego ostatniego jeleniogórska orkiestra występowała w renomowanej sali Palau de la Musica w Walencji. Jej koncerty uświetniają też oficjalne uroczystości i obchody polskich świąt narodowych poza granicami kraju. Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej wykonywała dzieła wielkich, polskich kompozytorów m. in.: w Teatrze Narodowym Urania w Budapeszcie, podczas uroczystości z okazji Święta Konstytucji 3 Maja, przygotowanej przez Ambasadora RP na Węgrzech, z udziałem przedstawicieli korpusu dyplomatycznego z całego świata. W maju 2010 roku orkiestra symfoniczna wystąpiła w Sali Koncertowej XingHai w Kantonie na największym i najbardziej prestiżowym festiwalu sztuki w Chinach, a w 2012 roku w Wiedniu w Złotej Sali Musikverein w ramach cyklu koncertów Muzyka Mistrzów realizowanego od 60 lat. We wrześniu ubiegłego roku Orkiestra koncertowała na Ukrainie.

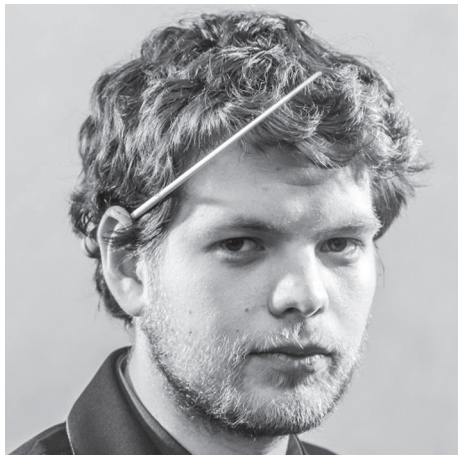
Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej koncertuje z czołowymi polskimi dyrygentami i solistami oraz gwiazdami światowych scen muzycznych. Wśród występujących z nią artystów są m. in.: K. Penderecki, K. Kord, M.J. Błaszczyk, T. Bugaj, K. Dębski, A. Duczmal, S. Fiałkowski, M. Krejć, J. Domarkas, J.M. Florêncio, K. Herdzin, J. Maksymiuk, K. Jakowicz, E. Indjić, M. Napiórkowski, W. Ochman, M. Wyrostek i wielu innych.

Orkiestra posiada w swoim repertuarze najcenniejsze dzieła światowej literatury muzycznej wszystkich epok. Wykonuje utwory wielkich klasyków i dzieła kompozytorów współczesnych. Swojej aktywności nie ogranicza do muzyki poważnej. Śmiało sięga też i po inne gatunki muzyczne. Nie stroni od wykonania muzyki rozrywkowej, filmowej, teatralnej. Współpracuje też z muzykami jazzowymi.

W swoim dorobku ma siedem płyt, w tym m.in. IX Symfonię L. van Beethovena, Oratorium *Elias* F. Mendelssohna, *Pasję wg Św. Jana* J.S. Bacha oraz nagrania wieńczące szczególny projekt zatytułowany *Na styku czterech kultur* promujące bogactwo muzyczne czterech sąsiadujących w naszym regionie narodów – polskiego, czeskiego, niemieckiego i serbołużycznego. Muzycy Filharmonii Dolnośląskiej koncertują też w licznych zespołach kameralnych.

W 2012 roku Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej wzięła udział w wykonaniu opery *Faust* według dramatu J.W. Goethego z muzyką A. ks Radziwiłła. Zorganizowane z olbrzymim rozmachem plenerowe przedsięwzięcie przyciągnęło kilka tysięcy widzów.

W 2013 roku Filharmonia Dolnośląska w Jeleniej Górze za działalność kulturalną o szczególnym znaczeniu dla regionu otrzymała od Samorządu Województwa Dolnośląskiego nagrodę SILESIA.

Artur Koza

Student Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie dyrygentury symfonicznej prof. M. Gawrońskiego (II rok studiów II stopnia). W 2016 roku ukończył studia II stopnia w klasie gitary klasycznej prof. P. Zaleskiego. Nauczyciel gry na gitarze w Państwowej Szkole Muzycznej I st. im. J. Garści w Jeleniej Górze. Od 2013 roku artysta-śpiewak Polskiego Narodowego Chóru Młodzieżowego.

Przez 6 lat studiów brał udział w licznych wydarzeniach artystycznych w kraju i za granicą. Laureat wielu konkursów gitarowych. W 2015 roku zdobył II nagrodę na akademickim Konkursie Małych Form Instrumentalnych.

W 2014 roku z wyróżnieniem ukończył studia I stopnia (kierunek dyrygentura symfoniczna), dokonując polskiego prawykonania Koncertu na flet, perkusję i orkiestrę kameralną D. Schnydera. Dokonał kilku prawykonania utworów wrocławskich kompozytorów. Prowadził międzynarodową młodzieżową orkiestrę symfoniczną w ramach Transgranicznych Warsztatów Orkiestrowych (Jelenia Góra, 2014). Dyrygował Akademicką Orkiestrą Symfoniczną, Akademicką Orkiestrą Kameralną, Orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej czy Orkiestrą Narodowego Forum Muzyki. W 2014 roku doskonalił swoje umiejętności dyrygenckie na kursach z Maestro G. Chmurą. W styczniu 2017 roku wziął udział w kursie dyrygenckim w Londynie, prowadzonym przez A. Holuba. W czerwcu 2016 roku poprowadził spektakl operowy *Bastien und Bastienne* W.A. Mozarta w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Oprócz dyrygowania orkiestrami pracował też z chórami, m.in. z Chórem Państwowej Szkoły Muzycznej II st. im. R. Bukowskiego we Wrocławiu czy Chórem im. S. Krukowskiego wrocławskiej Akademii Muzycznej.

14 maja 2017, niedziela, godz. 16⁰⁰

Klub Muzyki i Literatury,
pl. Kościuszki 10, Wrocław

MAREK DYŻEWSKI

wykład

Hildegarda von Bingen i jej głos słany ku niebu

Marek Dyżewski

Jest absolwentem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Studiował również historię sztuki na uniwersytetach we Wrocławiu, w Wiedniu i Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Odbył też staż naukowo-badawczy na uniwersytecie w Brukseli.

Zarówno na antenie telewizyjnej, jak i radiowej komentował największe odbywające się w Polsce międzynarodowe imprezy muzyczne: Międzynarodowy Festiwal Oratoryjno-Kantatowy Wratislavia Cantans, Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. H. Wieniawskiego i Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. F. Chopina.

Prowadził wykłady we wszystkich polskich uczelniach muzycznych, na kilku uniwersytetach oraz na towarzyszących ważnym wydarzeniom muzycznym seminariach, konferencjach i warsztatach. Gościnnie wykładał też w Bonn, Norymberdze, Hamburgu, Berlinie, Gandawie, Brukseli, Sankt Petersburgu, Nicei, Paryżu, Wiedniu i Waszyngtonie.

W latach 1990–1994 był rektorem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Uczelnia ta zawdzięcza mu wybudowanie nowej, okazałej siedziby, wzmocnienie kadry profesorskiej, powołanie do życia nowych specjalności, wzbogacenie instrumentarium oraz rozwinięcie kontaktów międzynarodowych.

Za wybitne dokonania w dziedzinie kultury otrzymał Nagrodę im. Św. Brata Alberta.

18 maja 2017, czwartek, godz. 19⁰⁰

Sala Wielka Ratusza
Rynek–Ratusz, Wrocław

Zespół MUSICA PER GAUDIUM (Czechy)

Muzyka w labiryncie czasu

WYKONAWCY

Anna Horká viola da gamba, flety proste, flet podwójny, śpiew

Kristina Pavlasová viola da gamba, flety proste, chalumeau, śpiew

Jan Karvai gitara renesansowa i barokowa, guiterne

Matyáš Horký instrumenty perkusyjne

Ladislav Horký viola da gamba, flety proste, gitara barokowa, guiterne; kierownictwo muzyczne

PROGRAM KONCERTU

Anonim (Laborde Chansonnier, XV w.) *J'ay prins amours a ma devise*

Anonim (Harmonice Musices Odhecaton A, 1501) *Dit le Bourguignon*

Anonim (Cancionero de Palacio, 1470-1520) *Tres morillas m'enamoran*

Diego Ortiz (ca. 1510–ca. 1570) (Trattado de glosas, 1553) *Recercata prima*

Giovanni Giacomo Gastoldi (ca.1554–1609) (Balletti a tre voci, 1594) *Non morirò*

Guillaume Morlaye (1510–1558) (Le premiere livre de chansons..., 1552) *Pavanne & Gaillarde*

Anonim (Cancionero de Montecassino, XV w.) *Alle stamenge donne*

Hayne van Ghizeghem (1445–1472) (Harmonice Musices Odhecaton A, 1501) *De tous bien plaine*

Anonim (sefardyjska) *El rey de Francia*

Anonim (sefardyjska) *Cuando el Rey Nimrod*

Anonim (Słowacja/Węgry) *Kopala studienku*

Anonim (Macedonia/Bułgaria) *More čičo reče*

Anonim (Francja, XVI w.) *Une jeune fillette*

Anonim (Villancicos de diversos autores, 1556) *Yo me soy la morenica*

Gabriel Bataille (1574–1630) (Airs de differents auteurs, Second Livre, 1609) *El baxel esta en la playa*

Anonim (Cancionero de Palacio, 1470-1520) *Rodrigo Martinez*

Zespół Musica Per Gaudium

Istnieje od 2007 r.; został zawiązany przy Centrum Wolnego Czasu Bajo w Czeskiej Skalicy (Czechy Wschodnie). Od samego początku zespół zajmuje się Muzyką Dawną – główna część repertuaru składa się z muzyki świeckiej europejskiego renesansu i wczesnego baroku. Ponadto zespół też gra pieśni sefardyjskie i pieśni ludowe z różnych części Europy Wschodniej. Wykorzystuje w tym celu instrumenty dawne – viola da gamba, renesansowa i barokowa gitara i flety proste,

guiterne, fidel średniowieczny, jak również instrumenty etniczne – saz, tambura, darbuka, udu.

Zespół jest zapraszany na koncerty samodzielne, występuje w ramach większych imprez kulturalnych. W 2016 r. został laureatem Ogólnoczeskiego Konkursu Młodych Artystów „Concerto Bohemia”. Niektórzy członkowie aktywnie uczestniczą w działalności innych zespołów czeskich, np. Ritornello, Consortvs F:A:G:V:S:, La Bilancetta czy Consortio Melcelii.

19 maja 2017, piątek, godz. 19⁰⁰

Oratorium Marianum
pl. Uniwersytecki 1, Wrocław

JAROSŁAW PIETRZAK skrzypce
ALEKSANDRA RUPOCIŃSKA klawesyn

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Sonata I (BWV 1014) Adagio/Allegro/Andante/Allegro
Sonata II (BWV 1015) Andante/Allegro/Andante un poco/Presto
Sonata IV (BWV 1017) Largo/Allegro/Adagio/Allegro

Jarosław Pietrzak

Ukończył z wyróżnieniem Liceum Muzyczne im. H. Wieniawskiego w Łodzi. Dalszą edukację muzyczną kontynuował w klasie skrzypiec prof. Z. Brzewskiego w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, którą ukończył w 1986 roku. Jest laureatem Festiwalu Młodych Skrzypków w Lublinie (1980) oraz Konkursu Muzyki Kameralnej im. K. Szymanowskiego w Łodzi (1986). Swoje umiejętności doskonalił na wielu kursach mistrzowskich pod kierunkiem takich pedagogów jak: J. Fournier,

I. Dubiska, W. Marschner, O. Krysa, R. de Barbieri oraz Z. Bron. W 1988 roku został członkiem Polish Chamber Orchestra oraz orkiestry Sinfonia Varsovia. Z zespołami tymi dokonał wielu nagrań płytowych i telewizyjnych oraz koncertował w większości krajów Europy, a także w Argentynie, Brazylii, Japonii i USA. Uczestniczył w światowych tournée Menuhin Festival Orchestra, pod dyktando sir Y. Menuhina. W latach 1992 –1994 był muzykiem L'Orchestre National de Chambre de Toulouse (Francja). Od 1996 roku jest jednym z założycieli i koncertmistrzem Wrocławskiej Orkiestry Kameralnej „Wratistavia”. Prowadzi także ożywioną działalność solistyczną i kameralną. Jako solista występował w wielu renomowanych salach koncertowych, m.in. Queen Elizabeth Hall w Londynie, Teatro Colon w Buenos Aires, Spivey Hall w Atlancie, City Hall w Glasgow, Zamku Królewskiego w Warszawie. Wielokrotnie koncertował na Festiwalu Musique et Amitie w Biel w Szwajcarii oraz na wielu festiwalach w Polsce, m.in. Forum Musicum, Wieczory w Arsenale, Warszawskie Spotkania Muzyczne, Musica Polonica Nova oraz Musica Electronica Nova.

W kręgu artystycznych zainteresowań Jarosława Pietrzaka znajduje się również muzyka współczesna i barokowa. W swoim dorobku ma płytę Polish Violin Duos (DUX, 2002) nagrałą wspólnie ze skrzypkiem B. Niziołem, na której znalazły się utwory współczesnych kompozytorów polskich. Płyta ta była nominowana do nagrody FRYDERYKI. Skrzypek dokonał także nagrań koncertów kompozytorów barokowych prowadząc od pulpitu koncertmistrza Orkiestrę Kameralną Filharmonii Wrocławskiej, z trębaczem I. Cecocho jako solistą (DUX, 2010).

Jarosław Pietrzak jest profesorem Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, w której od 1994 roku prowadzi klasę skrzypiec. Wykłada na Letnich Kursach Interpretacji Muzycznej w Dusznikach-Zdroju, prowadził także Kursy Mistrzowskie na Uniwersytecie Muzycznym w Daejeon (Korea Południowa) oraz na Uniwersytetach w Ostrawie (Republika Czeska) i w Ankarze (Turcja). Od 2010 r. występuje w duecie z pianistką Julitą Przybylską-Nowak. Zespół nosi nazwę Art Chamber Duo.

Aleksandra Rupocińska

Absolwentka Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu (klasa klawesynu prof. M. Czarny Kaczmarek). Studia kontynuowała w Królewskim Konserwatorium w Brukseli w klasie klawesynu i zespołów kameralnych prof. H. Stindersa uzyskując dyplom mistrzowski. Już podczas studiów wiele koncertowała jako solistka i kameralistka współpracując z licznymi zespołami specjalizującymi się w grze na instrumentach historycznych oraz zgłębiała tajniki Muzyki Dawnej pracując pod kierunkiem między innymi P. van Heyghena, B. Kujikena, H. Suzuki, J. Ogga, L.U. Mortensena. Miała okazję koncertować pod batutą takich muzyków jak: P. Mc Creesh, R. Goebel, G. Antonini, A. Bernardini, B. Bayl, R. Dubrovski, H. Rhode, J. Kasprzyk. Występowała na scenach wszystkich polskich filharmonii oraz na licznych międzynarodowych festiwalach w kraju i za granicą m. in. Wratislavia Cantans, Festiwal na Zamku Królewskim w Warszawie, Conventus Moraviae, Wieczory w Arsenaie, Printemps au Sablon, Maj z Muzyką Dawną, Haendel Festspiele Gottingen, Festiwal Muzyki Dawnej w Starym Sączu, Warszawska Jesień, Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Dni kompozytorów krakowskich, Festiwal Prawykonań oraz w cyklu Wieczory Wawelskie, a także w Niemczech, Belgii, Francji, Holandii, Portugalii. Współpracuje z Wrocławską Orkiestrą Barokową oraz orkiestrami kameralnymi jako ceniony specjalista w zakresie realizacji *basso continuo* w utworach instrumentalnych, operach oraz formach oratoryjnych i kantatowych. W 2016 roku wraz ze studentami wrocławskiej Akademii Muzycznej zrealizowała polską premierę opery *Deidamia* G.F. Haendla. Wykonuje także muzykę współczesną, w tym często utwory jej dedykowane. Jako solistka współpracowała z czołowymi polskimi orkiestrami specjalizującymi się w muzyce współczesnej (Aukso pod dyr. M. Mosia oraz Orkiestra Muzyki Nowej pod dyr. S. Bywalca). Dokonała wielu prawykonań oraz nagrań archiwalnych najnowszej muzyki klawesynowej. Zajmuje się też pracą dydaktyczną we wrocławskiej Akademii Muzycznej, w 2013 roku uzyskała tytuł doktora habilitowanego sztuk muzycznych.

20 maja 2017, sobota, godz. 19⁰⁰

kościół śś. Piotra i Pawła
ul. Katedralna 4, Wrocław

JACEK KOWALSKI I KLUB ŚWIĘTEGO LUDWIKA

Parthenomelica, czyli pienia staropolskie o Najświętszej Pannie

WYKONAWCY

Jacek Kowalski śpiew, słowo, citola

Tomasz Dobrzański opracowanie muzyczne, dudy, flety, szalამაჲე

Agnieszka Obst-Chwała fidel

Henryk Kasperczak lutnia renesansowa, teorba

Jacek Muzioł instrumenty perkusyjne

Stanisław Kowalski słowo

*Kiedy zaczęła rozbrzmiewać pobudka, całe wojsko królewskie zaśpiewało donośnym głosem
ojczystą pieśń „Bogurodzica”, a potem potrząsając kopiami rzuciło się do walki.*

Jan Długosz (tłum. J. Mrukówna)

Sarmaci – czyli dawni Polacy – od dawien dawna uważali, że nasza ojczyzna pozostaje pod szczególną opieką Matki Bożej. Jak pisał Wespazjan Kochowski, nie bez zrządzenia Opatrzności „niewiasta” (czyli Dobrawa) była „pierwszym Polski apostołem”. „Bogurodzica” zaś, najstarsza i najważniejsza polska pieśń, stała się fundamentalnym tekstem polskiej kultury. Nieprzypadkowo też kanclerz Jan

Łaski pomieścił ją w roku 1506 na czele pierwszej drukowanej edycji praw Królestwa Polskiego jako swego rodzaju preambułę.

*Kto chce Pannie Maryi służyć,
A Jej osobliwszym miłośnikiem być:
Ma Ją nabożnie pozdrawiać,
A koronkę zawsze uczciwie mawiać.*
błogosławiony Ładysław z Gielniowa

W tym czasie istniały już liczne inne polskie pieśni o Matce Bożej. Pisał je między innymi pierwszy poeta polskojęzyczny, którego nie tylko imię, ale i twórczość, i życiorys znamy: błogosławiony Ładysław z Gielniowa, bernardyn. Dał on początek narodowej naszej twórczości maryjnej. Jego utwory pozostały żywe przez kilkaset lat, przekazywane w tradycji ustnej, rękopiśmiennej i drukowanej; niektóre śpiewamy do dziś.

*O Panno, któraś potłumiła wszędy
Wszystkich nowych wiar i odszczepieństw błędy,
Chciej wykorzenić i z naszej ojczyzny
Ostatki bluźnierstw i zetrzeć ich blizny.*
Piotr Ciekliński

Burza reformacji przygasiła maryjną twórczość w języku polskim, ale nie udało jej się zagłuszyć tradycyjnych maryjnych śpiewów, które niezmiennie żyły wśród ludu. Natomiast na fali katolicko-protestanckich sporów, w drugiej połowie XVI wieku, miała miejsce bezprecedensowa dyskusja o „Bogurodzicy”, która jako pieśń arcykatolicka, wzbudzała nieomal odrazę reformatorów. Jeden z nich miał śmiałość nazwać tę starożytną pieśń „znakiem jawnym zbłążnienia ojców naszych i prostoty grubej ich”. Ksiądz Jakub Wujek napisał za to, że „prawa a szczyra wiara katolicka wszystkie kacerstwa główniejsze potępiająca” objawia się „w tym jednym słowku i tytule – Bogarodzica”. Nic dziwnego, że kiedy Kościół katolicki wziął ostatecznie górę nad protestantami, przypisano to wstawiennictwu Matki Bożej

*Zaprawdę w Polsce naszej nie masz miasta, rzadką wieś z kościołem,
w którym by się obraz Najświętszej Maryi Panny nie znalazł cudowny.*
Piotr Hiacynt Pruszczyński

Matka Boska
XVII-wieczny obraz z kościoła w Tarłowie.
Fot. K. Pudelko

Stulecie XVII ujrzało już niezwykle pomnożoną cześć Maryi. Objawiała się ta cześć wzmożonym kultem Jej cudownych wizerunków, rozkwitem bractw różańcowych i obfитоścią maryjnej poezji. Wzrosła żywa wiara w rolę Matki Boga jako Pośredniczki pomiędzy Bogiem i Ludźmi. Drukują się wtedy liczne katolickie śpiewniki zawierające mnóstwo starych – a z czasem i nowych – maryjnych pieśni; więc obszerne zbiory: „Harfa duchowna” Marcina Laterny (1585, potem kilkadziesiąt reedycji) i „Pieśni Katolickie” Serafina Jagodyńskiego (1638, także reedytowane) tudzież poświęcone wyłącznie Matce Bożej „Parthenomelica” Walentego Bartoszewskiego (1613) i „Pieśni nabożne” Błażeja Dereja (1645).

Co człowiek w naszych krajach, to z łaski Boga sługa i służebnica Niepokalanie Poczętej Maryi.

Rajmund Korsak

W roku 1628 wyszedł w Krakowie drukiem polski przekład łacińskich Godzinek o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, który stał się żywym arcydziełem literatury staropolskiej. Nie ma wszakże jednego autora – przekład ewoluował bowiem ponad sto lat, aby dopiero w wieku XVIII utrwalić się w swojej klasycznej wersji, tej, w której jest do dziś śpiewany.

Wyjątkowa popularność Godzinek o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny sprawiła, że uważamy je – i słusznie – za nabożeństwo typowo polskie. Nie powstały wprawdzie w Polsce, ale u nas rozkrzewiły się szczególnie bujnie, dając nawet początek osobnemu gatunkowi literackiemu. Bo oto w ciągu XVII i XVIII wieku powstało kilkadziesiąt oryginalnych, lecz ściśle wzorowanych na tym pierwowzorze, „Godzinek”. Przy okazji w języku polskim zaszczyliły się „godzinkowe” cytaty, zakorzenione w Biblii, odtąd stanowiące trwałe dziedzictwo zarówno naszej mowy potocznej, jak i wzniosłej frazeologii poetyckiej: „Pani świata”, „Prześliczna światłości”, „Gwiazdo porankowa”, „Pociecho utrapionych”, „Arko Przymierza”, „Palmo cierpliwości”.

Marsz, marsz me serce, pobudkę biją

Strzelaj modlitwy, a chwal Maryję:

Bo u Maryji jesteś w komendzie,

Nad nią mocniejszej świat mieć nie będzie.

Pieśń żołnierska o Najświętszej Maryi Pannie, konfederatów barskich

Tuż po połowie wieku XVII, podczas wojen i klęsk, król Jan Kazimierz obrał Maryję za swoją szczególną „patronkę” i swoich „państw Królową”, polecając Jej „szczególnej opiece a obronie siebie samego i [...] Królestwo Polskie”. Polacy zaczynają więc spoglądać ku Maryi z szczególniejszym jeszcze sentymentem i nadzieją. Nic dziwnego, że nadchodzący późny barok zaznaczył się jako stulecie koronacji

cudownych obrazów Maryi. Skoro zaś mnożą się pieśni nabożne wszelakiego rodzaju, pośród nich poczesne miejsce zyskały pieśni do Królowej Korony Polskiej; osobne miejsce zaś zyskały tu bojowe, ale ani nie okrutne, ani nie krwawe, lecz mistyczne, pieśni konfederatów barskich – brzmiące niczym ostatni (do czasu) wystrzał na maryjnych szańcach Rzeczypospolitej. Bo też ostatnim bastionem konfederacji była właśnie „Forteca Częstochowska”, czyli klasztor jasnogórski. Przewidziały to – rzecz dość niezwykła – rozpowszechniane kilka lat wcześniej przepowiednie.

*Dawna święta powieść niesie
O pustelniku,
I że smutny żył gdzieś w lesie
W ciasnym kąciku.
Ile ranny dzień zaświtał,
Zawsze Matkę Boską witał:
Zdrowaś, Maryjo.
pieśń „dziadowska”*

Co zostało po maryjnej nabożności Pierwszej Rzeczypospolitej? Bardzo wiele, a nawet więcej niż „bardzo wiele”, bo żywa pieśń, niekiedy trwająca do dziś w ustnym przekazie i liturgicznym użytku. Fenomen ów, rzadki w Europie, zawdzięczamy po części XIX-wiecznym badaczom i praktykom – ludziom Kościoła, z księdzem Marcinem Mioduszeńskim, ale i świeckim ludoznawcom, z Oskarem Kolbergiem na czele. To oni uchronili pieśniarską spuściznę przed unicestwieniem, zarazem wprowadzając ją ponownie w żywy obieg, który – skądinąd – sam z siebie hołubił barokową stylistykę starożytnych nabożeństw. W żywym repertuarze znalazły się też pieśni zwane mniej lub bardziej słusznie „dziadowskimi”, czasem zupełnie nowe, czasem tłumaczone, czasem układane na kanwie dawnych, wszystkie jednak „trące barokową myszką”. Składają się i one na tę swoistą, barwną panoramę polskiej nabożności maryjnej, która łączy teksty i melodie dalekie i bliskie, liturgiczne i legendarne.

Matka Boska

XVII-wieczna płaskorzeźba kościoła w Tarnobrzegu.

Fot. K. Pudętko

*Funduje się z radością wszystkiej ziemi góra Syjon, strony jej północne, miasto króla wielkiego.
Gdzie przedtem dolina poziomym krążyła padołem, tam na ulubionym pagórku pokorę wywyższywszy,
Bóg miasta swego stanowi osadę.*

Wespazjan Kochowski, Za ucieczkę grzesznych, Pannę przenajświętszą, dzięki

Wszystko to mając w pamięci, wyruszamy pod Synaj – Górę Matki Bożej, a zatem do Jej świętych wizerunków i miejsc przez Nią wybranych. Zaśpiewamy stare polskie pieśni sławiące Jej czyny i napisane ku Jej czci, poczynając od utworów sędziwych, mających lat siedemset i pięćset, przez te w sile wieku, liczące trzy stulecia, po młode, ledwo dwustuletnie. Oprzemy się jednak szczególnie na tradycji sarmackiej – czyli spuściźnie Pierwszej Rzeczypospolitej. Dlatego „Bogurodnicę” zaśpiewamy w wersji siedemnastowiecznej, zanotowanej przez Walentego Bartoszewskiego, inne pieśni wedle siedemnastowiecznych śpiewników, zaś tam, gdzie nie znaleźliśmy pierwodruków – bez wahania odwołaliśmy się do wersji, które podali Kolberg i Mioduszewski, nie stroniąc też od pieśni dziewiętnastowiecznych, żebraczych i kalwaryjskich (wciąż żywych!), wyrosłych przecież z sarmackich korzeni.

* * *

I na koniec, na wszelki wypadek, jedno ważne zastrzeżenie. Nie tworzymy rekonstrukcji wykonań historycznych. Posługując się historycznymi instrumentami, notacjami i tekstami, dajemy własną interpretację dawnych pieśni.

Jacek Kowalski

Pieśniarz, Sarmata, historyk sztuki i miłośnik poezji staropolskiej oraz tłumacz poezji starofrancuskiej. Śpiewa piosenki własne o dawnych czasach, pieśni staropolskie i własne przekłady starych pieśni. Występuje z zespołami: Monogramista JK (instrumentarium klasyczne) i Klub Świętego Ludwika (instrumentarium dawne). Autor kilkunastu książek, płyt, publikacji popularnych i naukowych związanych z kulturą oraz literaturą dawnej Polski i starej Francji, m.in. serii książek z własnymi płytami CD (*Niezbędnik krzyżowca*,

Niezbędnik trubadura, *Niezbędnik Sarmaty*, *Niezbędnik konfederata barskiego*, *Wielka encyklopedia staropolska*, *Konfederacja barska po Kowalsku*, *Wielka kuchnia klasztorna. Dla duszy i ciała*), przedstawień (baśń muzyczna *O rycerzu Persewalu i świętym kielichu Graalu*) i misterii (m.in. coroczne Misterium

Męki Pańskiej w Górze Kalwarii). Opublikował też monografię architektury gotyckiej w Wielkopolsce (*Gotyk wielkopolski*) i albumową gawędę o dwunastu kościołach drewnianych okolic Poznania (*Na szlaku kościołów drewnianych wokół Puszczy Zielonka*). Współautor *Dziejów kultury francuskiej*. Podczas kolejnych edycji Maja z Muzyką Dawną wykonywał wraz z Klubem Świętego Ludwika (w różnych składach) programy wydane na ostatnich płytach: *Wojna i miłość* (2009), *Grunwald 1410 po Kowalsku* (2010), *Dumy staropolskie* (2012). Teraz, wraz z Henrykiem Kaspercziakiem i Anną Śliwą, przygotował program i płytę poświęconą pieśniom powstania styczniowego *Idźmy! śpiewy powstańcze 1863* (2013).

Tomasz Dobrzański

Ukończył Akademię Muzyczną we Wrocławiu w klasie klarnetu prof. M. Stachury. Flet podłużny studiował u G. Garrido w Centrum Muzyki Dawnej przy Conservatoire Populaire w Genewie oraz u M. Pigueta w Bazylei (Schola Cantorum Basiliensis), gdzie studiował także klarnet historyczny pod kierunkiem P.A. Taillarda. Umiejętności muzyczne doskonalił na licznych kursach interpretacji w Polsce i za granicą. Tomasz Dobrzański gra również na średniowiecznych instrumentach szarpanych, a także szalamajach, dudach i fletach jednoręcznych. Występuje jako solista, opracowuje muzycznie spektakle taneczne i teatralne. Prowadzi klasę fletu prostego we wrocławskiej Akademii Muzycznej oraz w Państwowej Szkole

Muzycznej II stopnia we Wrocławiu. Działa jako popularyzator Muzyki Dawnej prowadząc zajęcia i wykłady na kursach interpretacji. Zajmuje się również kopiowaniem i rekonstrukcją dawnych instrumentów muzycznych. Tomasz Dobrzański kieruje wrocławskim zespołem Ars Cantus, który przygotował liczne nagrania nieznanej muzyki wrocławskiej i śląskiej. Jest dyrektorem artystycznym wrocławskiego festiwalu Muzyki Dawnej Forum Musicum. W 2016 roku we wrocławskiej Akademii Muzycznej zrealizował przewód doktorski przygotowując dzieło artystyczne oparte na starodrukach włoskich z kolekcji Biblioteki Uniwersytetu Wrocławskiego.

Agnieszka Obst-Chwała

Skrzypaczka i fidelistka. Absolwentka Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (klasa prof. R. Zimaka – dyrygentura chóralna). Studiowała również skrzypce barokowe w Międzywydziałowym Studium Muzyki Dawnej (klasa A. Sapiechy) oraz na Uniwersytecie Warszawskim na kierunku Muzykologia. W 2012 roku ukończyła Podyplomowe Studia Menedżerów Kultury w Kolegium Gospodarki Światowej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Jest założycielką i kierownikiem artystycznym działającego od 2004 roku zespołu Muzyki Dawnej Sabionetta, którego debiutancki album *Podobieństwo żywota krześcijańskiego* został nominowany w 2014 roku do nagrody Fryderyk. Od 1989 roku związana z Zamojskim Zespołem Muzyki Dawnej Capella all' Antico. Współpracuje z wieloma zespołami Muzyki Dawnej: Ars Cantus, Dekameron, La Tempesta, Ars Nova, Il Tempo, Klub św. Ludwika, Alta, Zespół Instrumentów Dawnych Narol Baroque oraz z zespołami tańca dawnego. Występuje również z zespołami folklorystycznymi i folkowymi, m.in. z zespołem Swoją Drogą i ZPiT „Zamojszczyzna”. Nagrała wiele płyt z Muzyką Dawną, folkową oraz muzyką pisaną do przedstawień teatralnych. Jest jednym z założycieli i członkiem zarządu Koła Muzyki Dawnej, działającego od 2010 roku przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków w Warszawie.

Henryk Kasperczak

Absolwent Królewskiego Konserwatorium w Hadze w klasie lutni T. Satoh i Akademii Muzycznej w Krakowie oraz muzykologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Jest wykładowcą Historycznych Praktyk Wykonawczych i gry na lutni w Akademii Muzycznej w Poznaniu oraz w Łodzi. Aktywnie współtworzy cykle koncertowe oraz projekty operowe w kraju i za granicą z wybitnymi solistami i orkiestrami. Na przestrzeni lat dokonał kilkudziesięciu nagrań studyjnych. Jako wykładowca i pedagog prowadzi kursom muzyki renesansowej, niejednokrotnie zasiada także w składzie jury. Grając na instrumentach historycznych uczestniczy również w działaniach muzyki współczesnej i rozrywkowej. W formacjach Amaryllis i Pospolite Ruszenie łączy Muzykę Dawną z rockiem progresywnym. Współpracując z Jackiem Kowalskim, Mirosławem Czyżykiewiczem i Bartkiem Marusikiem wprowadza lutnie w świat współczesnej piosenki z tekstem literackim. W projektach tych wykorzystuje lutnię, teorbę, pistalę, dudy, r'bę i saz.

20 maja 2017, sobota, godz. 18³⁰

kościół Bożego Ciała
ul. Mała 3A, Bielawa

Duet OAK BROTHERS
Zespół Muzyki Dawnej TIBORYUS
RYSZARD DEMBIŃSKI kierownictwo muzyczne
MATEUSZ ŁAWNICZAK lutnia, śpiew

TIBORYUS:

Katarzyna Salawa śpiew, flety proste

Katarzyna Kudyba viola da gamba

Sara Kotlarek śpiew, viola da gamba

Jakub Stroński śpiew, flet, instrumenty perkusyjne

PROGRAM KONCERTU

Anonim from the Second Book 1614

Branles de Village

Anonim *Scarborough Fair*

Ruairi Dall o Cathain c. 1570–1650

Give Me Your Hand

Thomas Ravenscroft (1582–1633)

Of all the Birds that ever I see

Anonim XVI w. *La gamba*

Thomas Ravenscroft (1582–1633)

Tomorrow the Fox will come to Towne

Anonim *Down by the Sally Gardens*

Anonim XVIII w. *The Drummer*

Anonim XVIII w. *Dunkeld Hermitage*

OAK BROTHERS:

Szczepan Ignacy Dembiński wiolonczela barokowa

Radosław Dembiński viola da gamba

PROGRAM KONCERTU

Roland Pierre Marais (1685–1750) *Le Rocher. Rondeau. – Deuxième Livre de Pièces de Viole Rondeau. Gaillard. – Première Livre de Pièces de Viole*

Marin Marais (1657–1728) *La polonoise – Deuxième Livre de Pièces de Viole*

Carl Friedrich Abel (1723–1787) *WK Sammelordnung nr. 205 (20), WK Sammelordnung nr 144 Sonata 34. (Adagio) – Gambenwerke*

Domenico Gabrielli (1651–1690) *Sonata à Violoncello solo con il Basso Continuo – Ricercari per Violoncello*

Roland Pierre Marais (1685–1750) *Rondeau. Allemande. – Première Livre de Pièces de Viole Le Mareuil. Petit Rôdeau. – Deuxième Livre de Pièces de Viole*

Duet Oak Brothers

To formacja instrumentalna zajmująca się historycznym wykonawstwem muzyki minionych epok, ze szczególnym upodobaniem baroku i klasycyzmu. Działa od 2013 roku, a w jej skład wchodzi bracia Radosław i Szczepan Dembińscy. Szeroki repertuar duetu obejmuje dzieła wielkich i znanych mistrzów (W.A. Mozart oraz M. Marais), jak również tych zapomnianych a niemniej intrygujących (A. Lidl czy D. Gabrielli). Bracia stawiają na oryginalność brzmienia i różnorodność środków wyrazu. Atutem duetu jest zestawienie ze sobą dwóch odmiennych instrumentów – wiolonczeli barokowej i wioli da gamba, które dostarcza niepowtarzalnej feerii barw. Duet prezentuje się na terenie całego kraju i poza jego granicami. W kwietniu tego roku ukazała się płyta duetu zatytułowana *Nieprzemijalne akordy*.

Szczepan Ignacy Dembiński urodził się w 1993 roku. Praktykę historycznego wykonawstwa Muzyki Dawnej zdobywał już od najmłodszych lat, działając jako członek zespołu Rocal Fuza. W tymże zespole, podczas licznych warsztatów, doskonalił umiejętności gry na fideli i rebecach. Razem z Rocal Fuzą zdobył wiele prestiżowych nagród, m.in. Złotą, 2 Srebrne i Brązową Harfę Eola na festiwalu Schola Cantorum w Kaliszu oraz Srebrną Strunę na Bydgoskich Impresjach Muzycznych. Jest także laureatem 2 nagród indywidualnych przyznanych podczas Scholi Cantorum: w 2005 r. „za wyróżniające interpretacje wokalne” i w 2008 r. „za grę na wioli da gamba”. Równolegle z działalnością kameralistyczną uczęszczał do Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. S. Moniuszki w Jeleniej Górze, gdzie kształcił się w zakresie gry na wiolonczeli pod kierunkiem E. Piechurskiej i H. Buszyńskiej. Obecnie studiuje wiolonczelę barokową na Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, w klasie B. Kokoszy. Technikę gry na tym instrumencie doskonalił również podczas kursów mistrzowskich

z A. McGillivray (Royal Conservatoire of Scotland), M. Möllenbeckiem (Musica Antiqua Köln/ Universität der Künste Berlin) oraz A. Zweistrą (Collegium Vocale Gent/ Orchestre des Champs-Elysees). Ponadto miał okazję szlifować swoje umiejętności pod okiem J. Thiela i J. Kościukiewicza. W latach 2014–2015 brał udział w Akademii Bachowskiej oraz Akademii Haendlowskiej zorganizowanych przez Filharmonię Wrocławską i Akademię Muzyczną im. K. Lipińskiego oraz VIII Letnich Kursach Metodycznych Muzyki Dawnej. Koncertuje jako solista i kameralista. Jest członkiem grup: All Antico, Oak Brothers, Projekt ,93 oraz Serenissima Res Publica. Do ostatnio zdobytych nagród należy Bursztynowa Harfa Eola na Festiwalu Schola Cantorum w 2013 r. (z formacją All Antico).

Radosław Dembiński urodził się w 1991 r. w Lubinie. Od ósmego roku życia jest członkiem zespołu muzyki dawnej Rocal Fuza, w którym gra na fletach prostych, cornamuse, raupschfeife i na violi da gamba. W 2004 r. ukończył Szkołę Muzyczną I Stopnia im. S. Moniuszki w Jeleniej Górze, w klasie wiolonczeli prowadzonej przez H. Buszyńską. Obecnie jest studentem Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, gdzie studiuje violę da gamba u K. Pyzika. W 2013 r. ukończył Wydział Edukacji Muzycznej tej samej uczelni. Jako młody, rozwijający się artysta brał udział w rozmaitych konkursach i festiwalach. Do jego dorobku artystycznego zalicza się: Złotą, Brązową i 2 Srebrne Harfy Eola zdobyte razem z zespołem Muzyki Dawnej Rocal Fuza na Festiwalu Muzyki Dawnej Schola Cantorum w Kaliszu. Nagroda Wojewody Kujawsko-Pomorskiego przyznana podczas Bydgoskich Impresji Muzycznych (również z zespołem Rocal Fuza) oraz Bursztynowa Harfa Eola wygraną z grupą All Antico na Festiwalu Muzyki Dawnej Schola Cantorum” (2013). Od 2013 r. gra w duecie Oak Brothers.

Zespół Muzyki Dawnej Tiboryus informacja o artystach na str. 18

Ryszard Dembiński informacja o artyście na str. 19

Mateusz Ławniczak informacja o artyście na str. 51

21 maja 2017, niedziela, godz. 18⁰⁰

kościół Opatrzności Bożej
ul. Kazimierza Wielkiego 29
Wrocław

JOANNA KLISOWSKA sopran
EWA MARCINIEC alt
ŁUKASZ WILDA tenor
JERZY BUTRYN bas
ANDRZEJ KOSENDIAK dyrygent
WROCLAW BAROQUE ENSEMBLE

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

I Sonata triowa Es-dur BWV 525 (wersja kameralna)

Kantata *Geist und Seele wird verwirret* BWV 35

III Sonata triowa d-moll BWV 527 (wersja kameralna)

Kantata *Ich bin vergnügt mit meinem Glücke* BWV 84

Joanna Klisowska

Artystka urodziła się we Wrocławiu i tu podjęła edukację muzyczną jako skrzypaczka, a potem studia wokalne w Akademii Muzycznej w klasie Prof. B.E. Werner. Joanna Klisowska ukończyła następnie kurs śpiewu barokowego pod kierunkiem C. Ansermet (Mediolan) oraz – z wyróżnieniem – dwuletnie studia podyplomowe w Musikhochschule Trossingen na wydziale Muzyki Dawnej kształcąc się pod kierunkiem Ch. Hilza i M.K. Kiehr. Sopranistka pracowała również pod kierunkiem znanej polskiej śpiewaczki J. Żmurko, a także uczestniczyła w licznych kursach wykonawstwa muzyki baroku prowadzonych przez m.in: G. Banditelli, P. Kooija, B. Schlick, J. Christensena, K. Widmera, S. Prine,

L. Brunmayr-Tutz i innych. Joanna Klisowska specjalizuje się w wykonawstwie muzyki baroku i klasycyzmu. W kręgu jej zainteresowań znajduje się również muzyka francuska końca XIX wieku, pieśń oraz muzyka współczesna.

Artystka prowadzi ożywioną działalność koncertową współpracując m.in. z C. Astronio, G. Capuano, M. Creedem, P. Heras- Casado, B. Kuijkenem, L. Ghielmim, V. Luksem, P. Nemethem, P. Neumannem, M. Schuldt-Jensenem, M. Toporowskim, Ch. Toetem, R. Vettorim oraz z zespołami: Accademia della Arcadia, Artsemble, Bozen Baroque Ensemble, Il Canto di Orfeo (Włochy), Collegium 1704 (Czechy), Divina Armonia (Włochy), Immortal Bach Ensemble (Niemcy), SWR Stuttgart Vocal Ensemble (Niemcy), Mitteleuropea Orchestra Barocca (Włochy), La Barocca (Włochy).

Sopranistka występowała m.in. na festiwalach takich jak: Lucerne Festival, Utrecht Early Music Festival, Festival Ambornay, Rheingau Musik Festival, Wratistavia Cantans, Settimane Barocche Musica e Poesia a S. Maurizio, Festival Hendlowski,

Festival Internazionale di Danza e di Musica Antica, Festival Brežice, Festival di Musica Barocca di Rovigno, Festival Mozart, Settembre in Musica, Musica Antiqua, Forum Musicum, Międzynarodowy Festiwal Maj z Muzyką Dawną, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej, Musica Elettronica Nuova i inne.

Koncertuje w całej Europie. Prowadzi również działalność pedagogiczną i kursy mistrzowskie. Jest jurorem w Concorso Internazionale di Musica Antica odbywającym się w Pienzy (Włochy). Joanna Klisowska wraz z G. Capuano i z zespołem Il Canto di Orfeo jest w trakcie nagrań wszystkich oratoriów G. Carissimiego i G. Rossiego. W jej dorobku płytowym znajduje się niedawno odkryte *Oratorium Musicum Der Mensch ein Gottesmörder* L. Mozarta pod kierunkiem C. Astronio nagrane dla Amadeus (Włochy) z Bolzano Baroque Ensemble (C. Astronio) oraz motety F.A. Bonportiego dla austriackiej ORF (Alte Musik) z zespołem Rcreation d'Arcadia (Takashi Watanabe), *Responsoria* J.D. Zelenki z Collegium 1704 i V. Luksem (Akccent 2012) oraz krążek prezentujący utwory sakralne H. Purcella na sopran i bas z udziałem P. Kooija (Stradivarius 2012, Włochy), płyta monograficzna z utworami M. Castelnuovo *Tedesco* na sopran i gitarę z udziałem gitarzysty G. Tampalini dla Brilliant Classics (maj 2017). Obecnie Artystka przygotowuje się do nagrań *Ariette da camera* C. Dominicetiego dla Tactus (Włochy) z udziałem pianisty C. Ruzza oraz do nowej płyty zawierającej repertuar monograficzny F. Sora na sopran i gitarę z udziałem gitarzysty G. Chiaramonte dla Da Vinci Edition (Japonia).

Ewa Marciniak

W 1992 roku ukończyła studia na dwóch wydziałach Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku: Kompozycji i Teorii Muzyki oraz Wokalno-Aktorskim w klasie Z. Janukowicz-Pobłockiej, oba z wyróżnieniem. Dzięki stypendium DAAD kontynuowała naukę na studiach podyplomowych w Musikhochschule w Stuttgarcie w klasie L. Bosabalian, otrzymując dyplom z wyróżnieniem (1996 roku). Edukację muzyczną i umiejętności wokalne doskonaliła również podczas kursów mistrzowskich pod kierunkiem takich artystów, jak C. Bergonzi (Accademia Musicale Chigiana w Sienie), P. Esswood (Internationale Händel Akademie w Karlsruhe), H. Rilling (Stuttgarter Bach Akademie w Krakowie), A. Stolte (Kurs Interpretacji Muzyki J.S. Bacha w Gdańsku).

Jest laureatką szeregu konkursów wokalnych, m.in. Wykonawstwa Polskiej Pieśni Artystycznej w Warszawie (I nagroda i dwie nagrody specjalne, w tym K. Szostek-Radkowej „za najlepsze wykonanie pieśni artystycznych i za najpiękniejszy głos”), im. Ady Sari w Nowym Sączu (wyróżnienia), IVC’s-Hertogenbosch (finał), ARD w Monachium (finał).

Krąg zainteresowań artystki obejmuje Muzykę Dawną (*Pasja wg św. Mateusza* J.S. Bacha, *Mesjasz i Alcina* G.F. Händla, *Griselda* A. Vivaldiego), poprzez romantyczną (*Das Lied von der Erde*, *Kindertotenlieder* G. Mahlera, *Rapsodia na alt* J. Brahmsa), aż do współczesności (*Siedem bram Jerozolimy* i *Credo* K. Pendereckiego, *Missa pro pace* W. Kilara, *Omnia tempus habent* E. Sikory – udział w pracy wykonaniu na 1000-lecie Gdańska).

Prezentując wielkie formy muzyki oratoryjnej, artystka występowała z licznymi orkiestrami na estradach koncertowych w kraju – m.in. w Warszawie (Filharmonia Narodowa, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego), Katowicach (Filharmonia Śląska, NOSPR), Krakowie, Gdańsku, Poznaniu oraz za granicą – w Niemczech (Berliner Philharmonie, Konzerthaus Berlin, Rundfunk-Sinfonieorchester Saarbrücken), Belgii (Palais des Beaux-Arts w Brukseli, Orchestre Philharmonique de Liège, Orchestre Charlemagne), Szwajcarii (Kunsthaus Luzern, Kongresshaus Zürich, Casino Basel, Casino Bern), we Włoszech (Teatro la Fenice di Venezia, Filarmonica della Scala w Mediolanie, Watykan), Holandii (z Orkiestrą XVIII Wieku), Francji (z Orchestre Philharmonique de Strasbourg), w Danii i Izraelu. Stale obecna jest również na scenach operowych Włoch (Teatro dell’Opera di Roma, Teatro Comunale di Bologna, Teatro Comunale „Giuseppe Verdi” di Trieste, Teatro Nuovo Giovanni

da Udine), Niemiec (Oper Frankfurt, Hessisches Staatstheater Wiesbaden, Staatstheater Oldenburg) i Austrii (Landestheater Linz).

Ewa Marciniak gości ponadto na wielu festiwalach muzycznych, m.in. we Wrocławiu (Wratislavia Cantans), Krakowie (Festiwal Krzysztofa Pendereckiego, Dni Muzyki Organowej), Warszawie (Muzyczna Praga), Gdańsku (Musica nos unit), Gdańsku-Oliwie (Festiwal Muzyki Organowej), Brukseli (Europalia), na Bornholmie (Kulturfestival), w Annandale-on-Hudson (Bard SummerScape), Norymbierdze (Musica Sacra Europea), Jerozolimie (Abu Ghosh Music Festival).

Współpracowała z takimi dyrygentami, jak: M. Albrecht, T. Bugaj, F. Brüggen, M. Chung, D. Gatti, T. Kamioka, J. Kasprzyk, J. Katlewicz, J. Krenz, W. Michniewski, G. Ötvös, M. Pijarowski, J. Salwowski, J. Semkow, S. Skrowaczewski, T. Strugała, T. Wojciechowski.

Na estradach koncertowych i scenach operowych występowała z uznanymi w świecie gwiazdami, m.in. S. Anthony, Su. Bullock, A. Dohmen, W. Drabowicz, S. Estes, S. Hass, J. Juon, H.J. Ketelsen, C. Merritt, W. Ochman, H. Sotin, E. Szmytka, E. Wottrich.

Artystka ma na swym koncie wiele nagrań, zarówno radiowych, jak i płytowych. Brała udział w nagraniach dla firm Naxos, CD Accord i Dynamic takich kompozycji, jak m.in. *Messa di Gloria* G. Rossiniego, *Mesjasz* G.F. Händla, *Credo* i *Siedem bram Jerozolimy* K. Pendereckiego, *Demeter* i *Stabat Mater* K. Szymanowskiego.

Oprócz działalności artystycznej zajmuje się także pedagogiką. Wykłada śpiew w Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Źródło: www.cultura.pl

Łukasz Wilda

Specjalizuje się w stylowym wykonawstwie muzyki dawnej oraz liryki wokalne XIX i XX wieku, sięgając równie chętnie po dzieła współczesnych kompozytorów. Współpracuje z wieloma zespołami muzyki dawnej, m.in. z Capellą Cracoviensis, występując na takich festiwalach, jak Misteria Paschalia, Międzynarodowy Festiwal Saski, Festiwal Polskiej Muzyki Dawnej, Festival Haendel czy Festiwal Muzyki Pasyjnej i Paschalnej w Poznaniu.

Obecnie jest członkiem i solistą Chóru Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu.

Jerzy Butryn

Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie śpiewu B. Makala. Jest laureatem licznych konkursów wokalnych w Polsce i za granicą. Uczestniczył w Programie Kształcenia Młodych Talentów – Akademia Operowa w ramach European Network of Opera Academies w Teatrze Wielkim w Warszawie. Występował w salach filharmonii w Kieler Schloss, Wrocławiu, Łodzi, Krakowie, Jeleniej Górze, Częstochowie i Kaliszu, a także podczas BBC Proms w Londynie, Schleswig-Holstein Musik Festival, Międzynarodowego Festiwalu Wratistavia Cantans oraz Festiwalu Moniuszkowskiego w Kudowie-Zdroju. Współpracował z P. McCreeshem, Ł. Borowiczem, R. Silvą, B. Baylem, S. Gałońskim, J. Salwarowskim, R. Skolmowskim, E. Kovacicem. Koncertował także z zespołami Capella Cracoviensis, Collegium Zieleni, Capella Viridimontana, Collegio di Musica Sacra oraz Chórem NFM i Teatrem Lalek. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Prezydenta Miasta Wrocławia.

Wrocław Baroque Ensemble

Wrocław Baroque Ensemble to zespół działający przy Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu. Został założony przez A. Kosendiaka i od początku działa pod jego artystycznym kierownictwem. Współpracuje na stałe z muzykami Wrocławskiej Orkiestry Barokowej, a także z wokalistami i instrumentalistami z Polski i Europy (przede wszystkim z Czech, Wielkiej Brytanii oraz Niemiec). Wrocław Baroque Ensemble wykonuje głównie repertuar barokowy, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki polskiej, od kompozycji kameralnych po dzieła oratoryjne i kantatowe. Zespół gościł na znakomitych międzynarodowych festiwalach oraz występował w wielu miastach Polski. Wrocław Baroque Ensemble ma w dorobku wiele płyt CD. Wymienić należy z pewnością dwa albumy z muzyką G.G. Gorczyckiego; pierwszy z nich został nominowany do nagrody muzycznej FRYDERYK 2011 oraz został uhonorowany Wrocławską Nagrodą Muzyczną.

Andrzej Kosendiak informacja o artyście na str. 8

23 maja 2017, wtorek, godz. 19⁰⁰

Stary Klasztor, Sala Gotycka
ul. Purkyniego 1, Wrocław

Zespół THE 5TH SEASON

WYKONAWCY

Janusz Nykiel skrzypce

Jacek Szreniawa gitary

Łukasz Perek instrumenty klawiszowe

Jakub Olejnik kontrabas, gitara basowa

Zbigniew Lewandowski perkusja, instrumenty perkusyjne

PROGRAM KONCERTU

Antonio Vivaldi (1678–1741) *Cztery pory roku*

Koncert nr 1 E-dur *Wiosna (La Primavera)*, RV 269

Allegro/Largo/Allegro

Koncert nr 2 g-moll *Lato (L'Estate)*, RV 315

Allegro non molto/Adagio e piano – Presto e forte/Presto

Koncert nr 3 F-dur *Jesień (L'Autunno)*, RV 293

Allegro/Adagio molto/Allegro

Koncert nr 4 f-moll *Zima (L'Inverno)*, RV 297

Allegro non molto/Largo/Allegro

Niezwykły projekt – nie dlatego, że oparty na najbardziej chyba rozpoznawalnym i spopularyzowanym na świecie koncercie solowym, w dodatku dziele twórcy tego rodzaju – A. Vivaldiego *Cztery pory roku*. Niezwykły z tego względu, iż to bodaj jedyna adaptacja całości utworu. W przeszłości było wiele, mniej lub bardziej udanych, prób adaptacji i łączenia tego koncertu z muzyką popularną i rockową.

Na ogół jednak ograniczano się tylko do najbardziej rozpoznawalnych czy najbardziej efektownych jego części.

Na charakter i ekspresję tego opracowania bez wątpienia wpływa skład zespołu, który je współtworzy – zarówno koncepcyjnie, jak i wykonawczo. Wirtuoz skrzypiec, kameralista Janusz Nykiel, trzech muzyków jazzowych: Łukasz Perek – piano/keyb, Jakub Olejnik – db/bg, Zbigniew Lewandowski – dr/perc oraz multiinstrumentalista i wszechstronny gitarzysta Jacek Szreniawa. Uniwersalnym kluczem

użytym przy tworzeniu tego opracowania jest jazz, z całą jego różnorodnością, eklektyzmem i bogactwem form. Przy czym absolutnie nie chodzi o to, by tym kluczem otworzyć wszystko, co możliwe, a tylko te sekretne, zamknięte – ze względów historycznych, kulturowych lub choćby formalnych – drzwi i przejścia. Zadanie trudne w realizacji przede wszystkim dlatego, iż z założenia oryginalna forma pozostaje bez zmian. Muzycy pracując nad adaptacją z uwagą i wyobraźnią otwierają tylko fragmenty kolejnych części, tworząc dla siebie pole do osobistych interpretacji i improwizacji. Poruszają się w tych przestrzeniach z wielką swobodą, zwracając przy tym baczną uwagę na programowe i sonorystyczne konteksty poszczególnych części dzieła.

W połowie grudnia 2016 roku ukończono prace nad adaptacją. Odbyły się dwa koncerty – pierwszy w Pałacu Wojanów i drugi – sylwestrowy – w Zdrojowym Teatrze Animacji w Jeleniej Górze. Jakkolwiek dzieło już gotowe i sprawdzone, to sami muzycy twierdzą, że na pewno będzie ono jeszcze ewoluowało. Z całą jednak pewnością mogą Państwu polecić ten koncert. Zdając sobie sprawę z tego, że Wasze oczekiwania będą bardzo różne, mogą zagwarantować, iż się nie rozczarujecie.

Zbigniew Lewandowski

Janusz Nykiel

Muzyk z Jeleniej Góry, skrzypek. Przygodę ze skrzypcami rozpoczął w wieku 5-ciu lat. Po studiach w Akademii Muzycznej w Poznaniu, pierwsze szlify zdobył w Amadeus Chamber Orchestra pod dyрекcją A. Duczmal. Potrzeba rozwoju i dalszej edukacji muzycznej na wiele lat zaprowadziła go do Austrii. Najpierw do Salzburga, gdzie został zatrudniony w Mozarteum Orchester, a potem do Tiroler Symphonieorchester Teatru Narodowego w Innsbrucku.

W Salzburgu – mieście narodzin W.A. Mozarta, odkrył swoją wielką pasję do muzyki kameralnej, którą uprawia do dziś w zespołach i formacjach orkiestrowych.

Od 12 lat sprawuje funkcję koncertmistrza w Tiroler Kammerorchester Innstrumenti w Innsbrucku. Ideą Innstrumenti jest promocja muzyki współczesnej i prezentacja młodych wybitnych talentów. Za całokształt pracy Orkiestra została wyróżniona kilkoma prestiżowymi nagrodami m.in.: nagrodą Radia Austria Pasticcio Preis i nagrodą Arthur–Haidl – Preis.

Pełni także zaszczytną rolę gościnnego koncertmistrza, w projektach operowych w Vorarlberger Syphonieorchester w Bregencji nad Jeziorem Bodeńskim.

Od siedmiu lat dzieli życie między Austrię, Niemcy i Polskę. Aktywnie współpracuje z radiową orkiestrą Bayerische Rundfunk w Monachium oraz Deutsches Radio Kammerorchester w Regensburgu, z którą miał zaszczyt wystąpić kilkakrotnie w siedzibie ONZ w Genewie.

Sentyment do rodzinnego miasta połączył go z Filharmonią Dolnośląską w Jeleniej Górze, z którą współpracował przez 4 lata jako pierwszy koncertmistrz. Miał przyjemność prowadzić orkiestrę na koncercie w Złotej Sali wiedeńskich filharmoników – Musikverein, uznanych za jeden z najbardziej prestiżowych występów w historii Filharmonii Dolnośląskiej.

W 2013 roku podjął, w roli koncertmistrza, współpracę z wrocławską orkiestrą kameralną Inter Camerata pod dyрекcją J.J. Bokuna, która zrzesza utalentowanych muzyków z krajów wyszehradzkich. W 2014 roku miał przyjemność uczestniczyć w nagraniu pierwszej płyty orkiestry, z udziałem światowej sławy barytonem – M. Bronikowskim.

Jego szczególne zawodowe wyzwania ostatnich lat to m.in. indywidualna działalność artystyczna, w ramach której uprawia ukochaną kameralistykę i współpracuje z wieloma wspaniałymi muzykami z Polski i Europy. Rezultatem tych działań jest kapela TRJOrkiestra, którą tworzy z T. Pierzchniakiem i R. Wróblewskim; SCHOLZ SALON ENSEMBLE, w skład którego wchodzi: E. Mutkowska, J. Skopowski, J. Janke, T. Iwanek; MASTER CLASS, w którym gra z J. Szreniawą, K. Olejnikiem, Ł. Perek i Z. Lewandowskim oraz formacja orkiestrowa OPUS International Orchestra.

Jednym z istotnych przedsięwzięć Janusza Nykla jest utworzenie Stowarzyszenia Promocji Kultury i Sztuki „Scena Otwarta”, którego celem jest promowanie artystów, kultury i sztuki, oraz realizacja projektów kulturalnych z artystami z innych krajów Europy.

Jacek Szreniawa

Muzyk, wokalista, nauczyciel muzyki i śpiewu, kompozytor, aranżer. Gra na gitarze, klarnecie, fortepianie. Od 20 lat związany z Teatrem Naszym J. i T. Kutów. Tworzył muzykę do wielu spektakli tego teatru, a także do spektakli Teatru Animacji w Jeleniej Górze, Teatru im. C.K. Norwida w Jeleniej Górze i Teatru Lalki i Aktora w Wałbrzychu. Konsultant wokalny. Prowadzi działalność edukacyjną, również w ramach międzynarodowych warsztatów teatralno–muzycznych. Jest założycielem i dyrygentem Zespołu Wokalnego GŁOSOWANIE. Jeleniogórzanin z urodzenia i z wyboru.

Łukasz Perek

Pianista, puzonista, aranżer. Ukończył Akademię Muzyczną we Wrocławiu. Swoją działalność dzieli między muzykę jazzową a teatralną. Z kwintetem O.K.E.J. i innymi zespołami grał na licznych festiwalach jazzowych, takich jak: Jazz nad Odrą (wyróżnienie), Bielska Zadymka Jazzowa, Jazz Juniors (dwukrotnie III i II miejsce), Regensburg Jazz Festival, Trotzberg Jazz Days. Koncertował w Dusseldorfie, Kolonii, Amsterdamie, Paryżu. Regularnie współpracuje z wrocławskim aktorem i wokalistą M. Kiljanem oraz muzykami jazzowymi, m.in. z saksofonistami T. Pruchnickim i J. Adamczewskim („Jan Adamczewski”, 2013). Od 2002 r. wchodzi w skład kwartetu wokalistki jazzowej K. Stankowskiej (*To Właśnie Miłość*, 2013, muzyka W. Szpilmana). W latach 2003–2009 prowadził Big–Band Oława, a od 2011 roku J–L Big–Band, pełniąc zarazem funkcję aranżera. W 2008 roku był kierownikiem muzycznym konkursowej części Festiwalu Piosenki Francuskiej Chantons á Wrocław. Od 2012 r. wchodzi w skład kwartetu HAŁABUDA. Od 2013 r. bierze udział w Wakacyjnym Kursie Big–Bandów w Nysie.

Jakub Olejnik

Muzyk, kontrabasista, pedagog. Absolwent wrocławskiej Akademii Muzycznej (2003 rok – Wydział Instrumentalny, 2008 rok – Jazz).

Koncertował na scenach Polski, Czech, Niemiec, Francji, Holandii, Słowacji, Bułgarii. Jego talent i umiejętności docenili artyści tacy jak P. Wojtasik, P. Baron, M. Sikala, N. Simion, K. Stankowska, G. Nagórski, D. Luciani, J. Niedziela, R. Reid, The Sound Office, M. Jahr, W. Niedziela, V. Brodski. W swoim dorobku ma wiele nagród zespołowych i indywidualnych. Jest laureatem konkursów jazzowych: Jazz nad Odrą (1999, wyróżnienie), Jazz Juniors (2001, III nagroda), Jazz Juniors (2002, II

nagroda oraz wyróżnienie indywidualne), Krokus Jazz Festiwal (2001, II nagroda), Międzynarodowy Festiwal Big bandów (2002, Grand Prix), Rura Live (2005, Grand Prix).

Jakub Olejnik był wykładowcą podczas Międzynarodowych Warsztatów Jazzowych w Puławsku, Nysie oraz Puławach.

Obecnie nagrywa jako muzyk sesyjny, pracuje przy rozmaitych projektach muzycznych i teatralnych. Od 2004 roku wraz z J. Niedzielą prowadzi klasę kontrabasu w Akademii Muzycznej we Wrocławiu, a od 2010 roku również w Instytucie Sztuki na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zbigniew Lewandowski

Muzyk jazzowy, perkusista, kompozytor, aranżer, band leader. Od ponad 40 lat na polskiej scenie muzycznej. Debiutował w zespole jazzu tradycyjnego SAMI SWOI, później w Big Bandzie Wrocław. W latach 1973–76 napędzał sekcje rytmiczne wrocławskich super grup, SPISEK SZEŚCIU (1974, I nagroda na Jazzie Nad Odrą) oraz CRASH (1977, I nagroda na festiwalu jazzowym w San Sebastian). Zakładał i występował w pierwszym składzie super grupy lat 80 – tych STRING CONNECTION. W 1982 roku debiutował jako band leader, prezentując swój jazzowy septet, na festiwalu Jazz nad Odrą. Odtąd tworzy własne projekty i zespoły (od tria do septetu), a stylistyka zespołów zmienia się wraz z rozwojem artystycznej orientacji lidera (akustyczny i elektryczny mainstream, electric jazz, fusion, salsa). Występował z zespołami bluesowymi i orkiestrami rozrywkowymi takimi jak Alex Band i wieloma innymi. Brał udział w nagraniu kilkudziesięciu płyt, w tym 12 autorskich. Ma w swoim dorobku wiele godzin muzyki teatralnej i filmowej. Jest laureatem licznych nagród zespołowych i indywidualnych. W latach 90–tych tworzy swoje kultowe trio THREE GENERATIONS z M. Raduli i W. Pilichowskim, a także – wspólnie z W. Karolakiem i P. Baronem THE HIGH BRED JAZZ RIO. Wykładowca warsztatów muzycznych Blues nad Bobrem w Bolesławcu, Blues Express w Zakrzewie, Hanza Jazz w Koszalinie, Międzynarodowych Warsztatów Jazzowych w Puławach. Jest wykładowcą Wrocławskiej Szkoły Jazzu.

Współpracował z leaderami polskiej sceny jazzowej, takimi jak: T. Stańko, Z. Namysłowski, J. Muniak, J. Śmietana, S. Kulpowicz, K. Dębski, W. Karolak, M. Urbaniak, J. P. Wróblewski, T. Szukalski oraz gwiazdami jazzu europejskiego i amerykańskiego: E. Kroner, B. Rosengren, H. Hartmann, D. Friesen, M. Vinci, M. Stern, R. Rickert, M. Russel, Mfa Kera, K. Carr, C. Johnson.

W 2007 roku odznaczony brązowym medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis.

24 maja 2017, środa, godz. 17⁰⁰

Muzeum Pana Tadeusza
Rynek 6, Wrocław

MATEUSZ ŁAWNICZAK lutnia, śpiew

Angielskie pieśni lutniowe XVI i XVII w.

PROGRAM KONCERTU

Robert Jones (1577–1617) *Farewell dear love*

John Dowland (1563–1626) *Weep you no more*

Anonim *Willow song*

John Dowland (1563–1626) *Come again, White as lilies, Lachrimae,
Fine knack for ladies, Can she excuse my wrongs*

Tobias Hume (c. 1569–1645) *Tobbaco is like love*

John Dowland (1563–1626) *If my complaints, Now oh now, Go nightly cares*

Philip Rosseter (1567–1623) *Though far from joy, When Laura smiles*

King Henry VIII (1491–1547) *Pastime with Good company*

John Dowland (1563–1626) *In darkness let me dwell, Come heavy sleep*

Krzysztof Klabon (1550–1616) *Tryumfuj, wierny poddany*

W programie recitalowym zawarte są angielskie pieśni lutniowe przełomu XVI i XVII wieku, których jednym z najwybitniejszych kompozytorów był J. Dowland. Wydane przez niego w 1597 roku *First Booke of Songs or Ayres* osiągnęło ogromną popularność i doczekało się w niedługim czasie aż pięciu wydań. W późniejszych latach kompozytor wydał także trzy kolejne zbiory z pieśniami. Tematyka utworów jest głównie miłosna i bardzo często odwołuje się do niezwykle modnego wówczas konceptu melancholii. W roli podmiotu lirycznego występuje najczęściej cierpiący męki kochanek bolejący nad nieodwzajemnioną miłością kochanki. W tym melancholijnym ujęciu miłość nie wyzwala, lecz nierozzerwalnie łączy się ze smutkiem i zgryzotą. Wśród wielu utworów w programie usłyszymy

między innymi takie kompozycje jak *Can she excuse my wrongs?* czy *Come again*, które dzięki swej ponadczasowości doczekały się interpretacji jednego z najbardziej popularnych muzyków rockowych ostatnich lat – Stinga, a także kompozycje solowe na lutnię, jak chociażby słynne *Lachrimae*.

Solowy projekt Mateusza Ławniczaka jest efektem połączenia profesjonalnego wykształcenia muzycznego oraz pasji do języka i literatury angielskiej, rozwiniętej w czasie studiów w Instytucie Filologii Angielskiej we Wrocławiu. Muzyk, jako jeden z nielicznych, prezentuje pieśni angielskiego renesansu jednocześnie jakowokalista i akompaniator, co – będąc absolutną rzadkością – pozwala na idealne scalenie warstwy muzycznej z tekstem. Sam J. Dowland, autor większości utworów znajdujących się w programie recitalu, będąc kompozytorem, lutnistą i wprawnym wokalistą, bez wątpienia często wykonywał swoje pieśni samodzielnie. Byłoby to zgodne z duchem epoki renesansu, w której wszechstronne wykształcenie i umiejętności miały tak ogromne znaczenie.

Projekt pieśniowy Mateusza Ławniczaka spotkał się z dużym uznaniem zarówno w kraju, jak i za granicą. Ostatnim sukcesem muzyka jest występ w muzeum M. K Ciurlionisa w Wilnie (Litwa) oraz koncert w ramach Międzynarodowego Festiwalu w Tytuvėnai (Litwa).

Mateusz Ławniczak

Jest absolwentem Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie gitary prof. P. Zaleskiego i dra W. Gromolaka. Od 2009 roku występuje w zespole JACARAS, specjalizującym się w wykonawstwie muzyki gitarowej hiszpańskiego baroku. Grupa brała udział w niemal wszystkich liczących się festiwalach gitarowych w Polsce, a latem 2016 r. kolejny raz z rzędu wystąpiła na Fuertawenturze (Wyspy Kanaryjskie) w ramach festiwalu organizowanego przez fundację Blasa Sancheza. Mateusz Ławniczak jest muzykiem otwartym, udowadniającym, że Muzykę Dawną można wykonywać w sposób nowatorski z jednoczesnym poszanowaniem tradycji. Sposób jego śpiewu jest świadomym wyborem, do pewnego stopnia zbieżnym z poglądem J. Pottera, autora książki *Tenor: History of a Voice*, który twierdzi, że przedromantyczny sposób śpiewu bardziej stawia na wyrazistość tekstu oraz indywidualność brzmienia niż na idealne odtworzenie typu głosu. Cechą charakterystyczną muzyka jest także naturalna łatwość gry w niekiedy bardzo trudnych technicznie akompaniamentach i wyjątkowy talent do ekspresji.

25 maja 2017, czwartek, godz. 19⁰⁰

Sala Wielka Ratusza
Rynek, Wrocław

JULIA KARPETA viola da gamba

ANTON BIRULA teorba

Muzyka francuskiego baroku

PROGRAM KONCERTU

Marin Marais (1656–1728) Suita a-moll, Pièces de violes, 5e livre, Paris 1725

Prélude *Le Soligni*, Allemande *La Facile*, La Mariée, Menuet simple et double,
Rondeau moitié pincé et moitié coup d'archet

Antoine Forqueray (1671–1745) *La Leclair*

Marin Marais (1656–1728) *Les Voix humaines*

Robert de Visée (1650–1725) Allemande - Chaconne des Harlequins de Mr. Lully D-dur,

Le manuscrit *Vaudry de Saizenay*

Paolo Pandolfo (1964–) *A Solo (Tombeau)*

Robert de Visée (1650–1725) Allemande - Sarabande - Gigue d-moll, Le manuscrit *Vaudry de Saizenay*

Antoine Forqueray (1671–1745) *La Couperin*

Marin Marais (1656–1728) Suita a-moll, Pièces de violes, 4e livre, Paris 1717

Prélude, Gavotte, Caprice, Muzette, 2 e Muzette, *La Sautillante avec le double*

Julia Karpeta

Swój warsztat doskonaliła u P. Wagnera, B. Wissicka, R. Zipperlinga oraz M. Caudle'a, a także na kursach mistrzowskich. Jako solistka i kameralistka występuje w kraju i za granicą (Niemcy, Włochy, Chorwacja, Litwa, Czechy, Hiszpania, Finlandia). Brała udział w licznych festiwalach Muzyki Dawnej, m.in. Wratislavia Cantans, Settembre in Musica, Misteria Paschalia, BRQ Vantaa Festival, Pieśń

Naszych Korzeni oraz Festiwal Bachowski w Świdnicy. Dokonała również sporo nagrań CD m.in. *Musica Gratulatoria* z zespołem Ars Cantus, *Martino Mielczewski*, *Bartholomeus Pękiel* z Wrocław Baroque Ensemble oraz dla telewizji Mezzo z Arte dei Suonatori i Le Poème Harmonique. W 2011 roku została laureatką programu MKiDN Młoda Polska. Współtworzy trio Overtone specjalizujące się w wykonawstwie muzyki XVII i XVIII wieku. Ponadto, wraz z mężem, tworzy duet gambowy Fernabucco, który w 2012 roku zajął II miejsce na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Dawnej w Żorach. Artystka, oprócz violi basowej, gra również na jej sopranowej odmianie oraz na violone.

fot. Łukasz Rajchert

Anton Birula

Anton Birula studiował lutnię u prof. T. Satoh w Królewskim Konserwatorium w Hadze oraz u prof. K. Junghaenela w Hochschule für Musik w Kolonii. Koncentruje się na utworach solowych napisanych na lutnię barokową – taki właśnie repertuar, składający się z dzieł J.S. Bacha, S.L. Weissa oraz XVII-wiecznych lutnistów francuskich, zaprezentował na licznych recitalach lutniowych. Szczególnie zainteresowały go transkrypcje solowych utworów skrzypcowych i wiolonczelowych J.S. Bacha na lutnię barokową. Grając

na teorbie, brał udział w licznych wykonaniach utworów kameralnych i orkiestrowych z wieloma różnymi zespołami specjalizującymi się w XVII-wiecznej muzyce włoskiej i angielskiej. Jego fascynacja francuską muzyką na violę da gamba doprowadziła do współpracy z rosyjskim gambistą W. Sobolenką, z którym w 2001 roku nagrał płytę zawierającą utwory M. Marais na gambę solo z teorbą jako jedynym towarzyszącym instrumentem *continuo*. Anton Birula współpracował z tak wybitnymi solistami jak W. Kłosiewicz, N. Kennedy, E. Kirkby, M. Toporowski, O. Pasiecznik. Podczas swojej długiej współpracy z Warszawską Operą Kameralną brał udział w wystawieniach wszystkich dzieł C. Monteverdiego, a także oper J. Periego, G. Cacciniego, F. Landiniego i D. Scarlattiego.

26 maja 2017, piątek, godz. 19⁰⁰

Filharmonia Dolnośląska
ul. Piłsudskiego 60
Jelenia Góra

JULITA PRZYBYLSKA-NOWAK fortepian
JAROSŁAW PIETRZAK skrzypce
ROBERT KABARA dyrygent
ORKIESTRA FILHARMONII DOLNOŚLĄSKIEJ

PROGRAM KONCERTU

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

Koncert podwójny d-moll na skrzypce, fortepian i orkiestrę kameralną

Uwertura koncertowa *Hebrydy (Grotta Fingala)* op. 26

Ludwig van Beethoven (1770–1827) VII Symfonia A-dur op. 92

Poco sostenuto–Vivace/Allegretto/Presto/Allegro con brio

Julita Przybylska-Nowak

Naukę gry na fortepianie rozpoczęła pod kierunkiem prof. J. Butor w swoim rodzinnym mieście – Wrocławiu. Po ukończeniu z wyróżnieniem Liceum Muzycznego im. K. Szymanowskiego, studia pianistyczne odbyła w Akademii Muzycznej w Katowicach, w klasie prof. C. Stańczyka. Była dwukrotną stypendystką Towarzystwa im. F. Chopina w Warszawie. Wielokrotnie brała udział w konkursach pianistycznych w Polsce oraz za granicą – w Goettingen, Darmstadt i Mariańskich Łaźniach. Swoje

umiejętności doskonaliła na kursach mistrzowskich pod kierunkiem prof. H. Czerny–Stefańskiej, E. Picht–Axenfeld, S. Eszteni i A. Orłowieckiego. Ukończyła studia podyplomowe w klasie prof. W. Obidowicza i prof. J. Stompla. Początki pianistycznej kariery Julity Przybylskiej–Nowak związane były z muzyką F. Chopina, którą prezentowała na festiwalach pianistycznych w Żelazowej Woli i w Dusznikach-Zdroju. Wystąpiła z cyklem recitali chopinowskich na Światowej Wystawie Euro Gate w Taipei na Tajwanie oraz podczas wystawy Expo w Hanowerze w 2000 roku. W swoim repertuarze ma koncerty fortepianowe J.S. Bacha, F. Chopina, L. van Beethovena, I.J. Paderewskiego i F. Mendelssohna, które wykonywała z orkiestrami pod dykcją M. Błaszczyka, J. Rogali, M. Gawrońskiego, M. Diakun oraz M. Pijarowskiego. Jako solistka występowała na wielu polskich festiwalach. Do najważniejszych z nich należą: Festiwal im. F. Mendelssohna w Dusznikach-Zdroju, Festiwal Warszawa Singera oraz Festiwal Maj z Muzyką Dawną. W 2002 roku dokonała prawykonania, a następnie premierowego nagrania sonat fortepianowych wrocławskiego kompozytora R. Bukowskiego. W kręgu artystycznych zainteresowań Julity Przybylskiej–Nowak znajduje się także kameralistyka. Recitale kameralne prezentowała we Włoszech, Republice Czeskiej, Rumunii oraz Turcji. W grudniu 2013 roku była wykładowcą Kursu Muzyki Kameralnej w Narodowym Uniwersytecie Muzycznym w Bukareszcie.

Julita Przybylska–Nowak jest bardzo aktywnym pedagogiem. W maju 2006 roku została wybrana do zarządu European Piano Teachers Association Poland. Uczestniczy w pracach jury konkursów dla młodych pianistów, prowadzi kursy dla uczniów i pedagogów szkół muzycznych. Od 2001 roku związana jest z Akademią Muzyczną im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, w której to uczelni w 2012 roku uzyskała tytuł doktora sztuki, a cztery lata później – tytuł doktora habilitowanego. Od 2010 roku koncertuje w duecie ze skrzypkiem J. Pietrzakiem. Po kilku latach wspólnej działalności artyści przyjęli dla swojego zespołu nazwę Art Chamber Duo.

Jarosław Pietrzak informacja o artyście na str. 27

Art Chamber Duo

Założycielami zespołu są wykładowcy Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu – pianistka Julita Przybylska–Nowak oraz skrzypek Jarosław Pietrzak. Jednym z pierwszych koncertów duetu był występ w 2010 r. podczas uroczystości wręczenia medali Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata organizowanej we Wrocławiu przez Instytut Yad Vashem. Koncert w trakcie tej ceremonii, upamiętniającej bohaterstwo ludzi ratujących Żydów podczas II wojny światowej, stał się przełomowym momentem w dalszej działalności zespołu. Wyzначył drogę, którą jest ocalenie od zapomnienia kompozycji tragicznie zmarłych artystów, których twórczość uległa prawie całkowitemu zniszczeniu. W trakcie poszukiwań w wielu europejskich bibliotekach utworów kompozytorów pochodzenia żydowskiego, zamordowanych podczas Holokaustu, artyści odkryli także inną grupę zapomnianych twórców. Są to kompozytorzy urodzeni w Polsce, a żyjący na emigracji. Jedynie nielicznym z nich udało się pozostać w naszej pamięci. Ogromna większość, tworząca we Francji, Rosji, Niemczech, Szwajcarii czy w Stanach Zjednoczonych, nie jest dzisiaj powszechnie znana. W trakcie swojej działalności duet dokonał wielu nagrań, które są

światowymi i polskimi premierami fonograficznymi. Należą do nich utwory na skrzypce i fortepian J. Szulca, które zostały wydane na płycie CD przez firmę DUX w 2014 r. oraz kompozycje J. Achrona i A. Tansmana, które znalazły się w filmie muzycznym *Zapomniane melodie* zrealizowanym i opublikowanym przez Studio GRANTOR.

Artystycznym credo zespołu Art Chamber Duo jest dążenie do wykonywania utworów w sposób ukazujący w pełni możliwości techniczne oraz różnicowanie i różnorodność barw dwóch tak odmiennych od siebie instrumentów, jakimi są skrzypce i fortepian. Stąd obecność w repertuarze duetu wielu bardzo rzadko wykonywanych kompozycji w wirtuozowskim stylu *brillante*, takich jak: Koncert d-moll F. Mendelssohna, *Grand Duo Polonaise* J. i H. Wieniawskich czy *Sonata* I.J. Paderewskiego.

Art Chamber Duo wystąpił na wielu festiwalach muzycznych w Polsce. Należą do nich m.in.: Dni Muzyki Feliksa Mendelssohna w Krakowie, Festiwal Simcha we Wrocławiu, Festiwal Warszawa Singera, Festiwal im. Feliksa Mendelssohna w Dusznikach-Zdroju, Festiwal Mazel Tov. Artyści prezentowali muzykę żydowską w Jewish Community Center w Warszawie, w Żydowskim Instytucie Historycznym oraz podczas obchodów Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu. Programy koncertowe przedstawiające twórczość polskich kompozytorów emigracyjnych prezentowali w wielu salach koncertowych w Polsce, Republice Czeskiej i w Turcji.

Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej informacja o orkiestrze na str. 21

Robert Kabara

Skrzypek, dyrygent i kameralista. Wieloletni dyrektor artystyczny orkiestry Sinfonietta Cracovia, od 2013 roku pełni stanowisko pierwszego dyrygenta Śląskiej Orkiestry Kameralnej w Katowicach.

Ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie, gdzie studiował w klasie skrzypiec E. Umińskiej i K. Danczowskiej. Swoją warsztat doskonalił pod kierunkiem m.in. A. Gertlera, Y. Menuhina i G. Zhislina.

Jest laureatem wielu nagród na konkursach, m.in. I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Kameralnej w Łodzi, II nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Skrzypcowym im. Z. Jahnkego w Poznaniu, I nagrody na Międzynarodowym Konkursie w Adelajdzie, III nagrody i wielu nagród pozaregulaminowych (m.in. Nagrody im. H. Szerynga oraz tytułu dla najlepszego Polaka) podczas 9. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu, nagrody specjalnej na Międzynarodowym Konkursie

Skrzypcowym im. Z. Francescatiego w Marsylii. Stale koncertuje w kraju i poza jego granicami. Występował w niemal wszystkich krajach Europy, a także w obu Amerykach, Azji i Australii. Był gościem takich estrad, jak Berlińska Filharmonia, Teatro Colon w Buenos Aires, Teatro la Scala w Mediolanie, Toranomon Hall w Tokio, Auditorio Nacional w Madrycie. Współpracuje z najwybitniejszymi wykonawcami, co owocuje wspólnymi z nimi występami kameralnymi. Zrealizował jako solista dziesiątki nagrań płytowych, telewizyjnych i radiowych, wyróżnianych wielokrotnie przez krytykę i przemysł muzyczny (m.in. FRYDERYK 1998 za nagranie Czterech pór roku A. Vivaldiego). Wraz z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach jako pierwszy nagrał II Koncert skrzypcowy Grażyny Bacewicz, dla sieci telewizyjnej ARTE dokonał rejestracji I Koncertu skrzypcowego fis-moll H. Wieniawskiego, z J. Axelrodem w roli dyrygenta i orkiestrą Sinfonietta Cracovia. Szczególnym dokonaniem jest wydanie przez wytwórnię Channel Classics w 2010 roku płyty z koncertami K. Pendereckiego pod batutą samego kompozytora z R. Kabarą i R. Vladkovicem jako solistami. We Francji album otrzymał kwalifikację Diapason d'Or. Obok repertuaru solistycznego Robert Kabara uprawia również kameralistykę. Rozszerzył także swoje ampois instrumentalne sięgając po altówkę.

Muzyka polska zajmuje szczególne miejsce w jego repertuarze i obok znanych arcydzieł muzyki światowej często wykonuje utwory H. Wieniawskiego, K. Szymanowskiego, G. Bacewicz, K. Pendereckiego, W. Lutosławskiego i A. Panufnika.

Źródło: www.culture.pl

27 maja 2017, sobota, godz. 19⁰⁰

Oratorium Marianum
pl. Uniwersytecki 1, Wrocław

JOANNA KLISOWSKA sopran
ALESSANDRA GARDINI sopran

CRISTIANO CONTADIN viola da gamba
MASSIMO MARCHESE teorba
LORENZO FEDER klawesyn

L'Echo du Danube
Viola da gamba i antyfony maryjne na wiedeńskim dworze
w czasach późnego baroku

PROGRAM KONCERTU

Johann Schenck (1660–po 1710) Sonata a-moll nr 2 na viole da gamba i basso continuo
ze zbioru *l'Eco du Danube* – Adagio

Johann Joseph Fux (1660–1741) *Ave Regina* na dwa sopran i basso continuo K 212

Johann Schenck (1660–po 1710) Overture ze zbioru *Scherzi musicali* G-dur
Overture/Adagio/Allegro/Adagio/Alla breve/Adagio

Johann Schenck (1660–po 1710) Sonata nr 1 D-dur ze zbioru *l'Eco du Danube* – Adagio e tremulo

Johann Joseph Fux (1660–1741) *Salve Regina* na dwa sopran i basso continuo K 257
Werke für Tasteninstrumente *Chaconne* D-dur – na klawesyn solo

Johann Schenck (1660–po 1710) Sonata nr 2 a-moll ze zbioru *l'Eco du Danube* – Adagio

Johann Joseph Fux (1660–1741) *Ave Regina* na dwa sopran i basso continuo K 209

Johann Schenck (1660–po 1710) Sonata nr 15 F-dur ze zbioru *Tyd en konst - oeffeningen*
(Amsterdam 1688); Adagio – Allemande - Ciaccone na viole da gamba i basso continuo

Johann Schenck (1660–po 1710) *L'Eco du Danube*, Sonata nr 6 a-moll na viole da gamba solo; Largo

Johann Joseph Fux (1660–1741) *Alma Redemptoris* na dwa sopran i basso continuo K 191

Dzisiejszy program jest przykładem szczególnego stylu muzycznego, który rozwinął się na początku XVIII wieku w cesarskim Wiedniu. J.J. Fux (1660-1741), jeden z najznamienitszych muzyków austriackiego baroku, przez ponad czterdzieści lat piastował funkcję *maestro di cappella* wiedeńskiego dworu. Uznany jako nauczyciel i teoretyk był również bardzo płodnym kompozytorem. Pozostawał pod silnym wpływem muzyki włoskiej. W jego kompozycjach odnajdziemy swoiste połączenie włoskiej, szerokiej kantyleny, eleganckiej i żywej frazy z precyzyjnym kontrapunktem. Najbardziej znane dzieło Fuxa: *Gradus ad parnassum* (*Gradus ad Parnassum, sive manuductio ad compositionem musicae regularem, methodo novo ac certo nondum iam exacto ordinem in lucem edita: elaborata a Joanne Josepho Fux, Wiedeń 1725*) zaliczane jest do najważniejszych rozpraw o kompozycji. Wielu kompozytorów, m.in. L. Mozart, J. Haydn czy L. van Beethoven korzystali z tzw. kompozytorskiej szkoły metody Fuxa, choć i przez współczesnych (J. Mattheson) oskarżany był on o wsteczność i konserwatyzm. Do jego wychowanków należeli m.in. A. Caldara, J.J. Quantz, G. Muffat, G.C. Wagenseil i J.D. Zelenka. Autor ponad 500 dzieł muzycznych. Na ten ogromny dorobek składają się msze, *dramme per musica*, muzyka kameralna instrumentalna i wokalna. Większość spuścizny Fuxa (nie wydanej drukiem za życia kompozytora) znajduje się w wiedeńskiej Staatsbibliothek.

Ogniwiem łączącym program koncertu jest viola da gamba. Używana jeszcze za czasów Fuxa na dworze austriackim, w innych środowiskach muzycznych traciła już na popularności wraz z ewolucją stylów kompozytorskich i mniejszym znaczeniem polifonii. J. Schenck (1660 –po 1710) – violista da gamba i kompozytor pozostawił po sobie znaczącą spuściznę. Muzyk o ogromnej kulturze i obyciu pracował na dworach takich jak Duesseldorf, gdzie min zetknął się z J.S. Weisse. Pierwszym zbiorem Schencka na violę da gamba jest *Tyd en konst-oeffeningen* opus 2 (Amsterdam 1688). W dzisiejszym programie znajduje się Sonata F-dur nr 15 (Adagio – Allemande - Ciaccone) z tego zbioru.

Inne jego dzieła instrumentalne to *Il Giardino Armonico* op. 3 (zbiór dwunastu sonat na dwoje skrzypiec, violę da gamba i basso continuo), *Scherzi Musicali* op 6 (1701) – pierwsze dzieło wydane po rozpoczęciu działalności na dworze w Duesseldorfie. *Scherzi Musicali* zaliczane są jako jeden najważniejszych pozycji literatury muzycznej na violę da gamba. W 1702 roku powstają *Le Nympe di Rheno*, opus 8 (Amsterdam 1704) – zbiór utworów na dwie viole da gamba – potraktowane jako dwa koncertujące instrumenty co niewątpliwie było innowacją i nietypowym potraktowaniem instrumentu jakże często używanego tylko jako basso continuo. Niemniej melodyjny tytuł nosi zbiór *L'echo du Danube*, opus 9 (1706); zbiór utworów na violę da gamba solo lub z basso continuo ad libitum zadedykowany Baronowi von Diamantenstein, der Superintendent der Hofmusik und Kommissar der Ländereien um Neuburg an der Donau. Z tego to właśnie zbioru usłyszą dzisiaj Państwo poszczególne części sonat, które poprzedzać będą antyfony na dwa sopran i basso continuo napisane między rokiem 1715 a 1727. Antyfony maryjne powstawały na kolejne religijne okazje. I tak mamy okazje usłyszeć dziś cztery z nich: Ave Regina Caelorum –K 209 oraz Ave Regina Caelorum K 212, Salve Regina K Alma Redemptoris Mater K 191.

Ave Regina caelorum – Witaj Królowo Niebios – (wykonywane w Kościele Katolickim od Oczyszczenia NMP do Wielkiego Czwartku) została po raz pierwszy wskazana w Antyfonarzu paryskim opactwa św. Maura de Fosses w XII wieku. Przyjmuje się, że powstała w XI–XII wieku. Była wówczas odmawiana uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej NMP w modlitwie popołudniowej (Nona). Na zakończenie modlitw liturgicznych została wprowadzona za papieża Klemensa VI (1342-1355). Dziś odmawiana jest w modlitwie na zakończenie dnia, od 2 lutego do Triduum Paschalnego. Niezwykle istotny jest wyraz *vale*, który w polskim tłumaczeniu oznacza „żegnaj, do zobaczenia”, ale w łacińskim oryginale zwrot ten połączony jest z prośbą o wstawiennictwo: *et pro nobis Christum exora* – „i proś Chrystusa za nami”.

AVE REGINA CAELORUM

*Ave, Regina caelorum,
Ave, Domina Angelorum:
Salve, radix, salve, Porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa,
Vale, o valde decora,
Et pro nobis Christum exora.*

WITAJ KRÓLOWO NIEBIOS

*Witaj, niebios Królowo,
Witaj, Pani aniołów,
Witaj, Różdżko, witaj Bramo,
Jasność zrodziłaś światu.
Ciesz się, Panno chwalebna,
Ponad wszystkie piękniejsza,
Witaj, o Najśliczniejsza,
Proś Chrystusa za nami.*

Antyfona Salve Regina 257 – Witaj Królowo (obowiązujące od Świętej Trójcy aż do Adwentu), uznawana jest za najstarszą i najbardziej cenną ze wszystkich czterech antyfon maryjnych. Wśród autorów tekstu wymieniani są: św. Bernard z Clairvaux (zm. 1153), Adhemar z Monteuil (zm. 1098/1099), biskup Puy-en-Velay, Piotr, biskup Composteli (zm. 1002) oraz Herman Contractus (zm. 1054). Według legendy św. Bernard miał usłyszeć inspirację do stworzenia antyfony pochodzącą od aniołów, podczas gdy wchodził do katedry w Spirze w Wigilię Bożego Narodzenia w roku 1146. Pewne jest, że zarówno tekst, jak i melodia *Salve Regina* powstały w XI wieku, bowiem zawarte sąw licznych rękopisach z XI/XII wieku.

Salve Regina jest rymowaną prozą w specjalnej formie – jawi się jako twz. „pozdrowienie upraszające”. Pierwsze wersety modlitwy wskazują na Maryję Królową oraz Matkę miłosierdzia. Określana jest Ona jako „życie”, „słodycz”, „nadzieja nasza”.

SALVE REGINA

Salve, Regina, mater misericordiae, vita, dulcedo et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exsules filii Hevae. Ad te suspiramus gementes et flentes in hac lacrimarum valle. Eia ergo, advocata nostra, illos tuos

misericordes oculos ad nos converte. Et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsilium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

WITAJ KRÓLOWO

Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj! Do Ciebie wołamy wygnañcy, synowie Ewy; do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym też padole. Przeto, Orędowniczkę naszą, one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

Antyfona **Alma Redemptoris Mater – Święta Matko Odkupiciela** (od Adwentu do Oczyszczenia NMP) powstała, jak się na ogół przyjmuje, w pierwszej połowie XI wieku, w Reichenau, w środowisku klasztoru Benedyktynów. Za twórcę tekstu uważany jest Herman Kontraktus (1013-1054), który podobno został uzdrowiony za wstawiennictwem Maryi. Rękopis został odnaleziony w opactwie św. Maura de Fossès w Paryżu w XII wieku.

Antyfona inspirowana jest hymnem *Ave maris stella*. Modlitwa w kilku miejscach zawiera prośbę o wstawiennictwo. W tłumaczeniach polskim, niemieckim oraz angielskim występuje sformułowanie „Brama nieba” („Pforte des Himmels”, „Gate of heaven”). Posiada ono głębokie znaczenie teologiczne – Maryja wydając na świat Zbawiciela, otworzyła ludzkości drogę do Nieba.

ALMA REDEMPTORIS MATER

*Alma Redemptoris Mater, quæ pervia cæli
Porta manes, et stella maris, succurre cadenti,
Surgere qui curat, populo: tu quæ genuisti,
Natura mirante, tuum sanctum Genitorem,
Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore
Sumens illud Ave, peccatorum miserere.*

ŚWIĘTA ODKUPICIELA MATKO

*Święta Odkupiciela Matko, któraś otwartą nieba bramą pozostała Gwiazdo morza!
Wspomóż upadły lud, gdy powstać usiłuje. Tyś zrodziła ku zdumieniu całej natury
Twojego Świętego Stworzyciela,
Panną będąc przedtem i potem,
Pozdrowiona usty Gabriela,
okaż miłosierdzie grzesznikom.*

Alessandra Gardini

Urodziła się w Mediolanie, gdzie studiowała śpiew oraz kame-ralistykę w Conservatorio di Musica Giuseppe Verdi. Również w swoim rodzinnym mieście ukończyła kurs dla młodych śpiewaków w l'Accademia della Scala (Teatro alla Scala). Specjalizuje się w wykonawstwie muzyki baroku. Ukończyła również kurs śpiewu barokowego zakończony dyplomem w Accademia Internazionale della Musica di Milano.

Wykonuje repertuar od barokowego do współczesnego. Brała udział w wielu festiwalach we Włoszech i za granicą, takich jak: Musica e Poesia a S. Maurizio, Festival di Cremona, Utrecht Early Music Festival. Występowała w takich wnętrzach jak: Concertgebouw Amsterdam, Musikverein Wien, Cité de la Musique Paris, Tokyo Opera City oraz w wielu projektach pod kierownictwem m.in G. Capuano, L. Ghielmi, R. Gini, D. Cantalupi, H. Rillinga, G. Leonhardta oraz C. Pregardiena, a także w projektach organizowanych przez La Scalę przy współpracy z Cornege Hall.

Współpracuje z zespołami takimi jak: Nederlands Kamoroor, ensemble il Canto d' Orfeo i la Venexiana. Nagrywa dla Bottega Discantica.

Joanna Klisowska informacja o artystce na str. 40

Cristiano Contadin

Ukończył klasę violi da gamba u P. Biordiego i klasę fortepianu u M. Somenziego. Jako solista grający na violi da gamba współpracował z zespołami z Włoch i zagranicy, m.in.: I Barocchisti, La Venexiana, Accademia Bizantina, Il Giardino Armonico, Ensemble Elyma, Accademia Strumentale Italiana, Cappella della Pietà dei Turchini, Arpeggiata, L'Arte dell'Arco, Cantar Lontano, Orkiestrą Filharmoniczną La Scali w Mediolanie, Orkiestrą Symfoniczną G. Verdiego w Mediolanie oraz Orkiestrą Teatru Miejskiego w Bolonii (Teatro Comunale).

Cristiano nagrał płyty dla Winter&Winter, Universal (Deutsche Grammophon), Sony, EMI Classic, Artè, Brilliant, Glossa, K617, Stradivarius, Bongiovanni, Naxos, RAI, Radio France, Channel 2 Poland, RTBF and WDR. W 2012 roku nagrał płytę *Cantor Bastardo* (Elucevanlestelle Records) – projekt, zrealizowany wraz z M. Scazzich, prezentuje muzykę renesansową odkrywając ponownie technikę

Cantar Alla Viola, czyli umiejętność akompaniowania śpiewowi przez violę da gamba.

Gra Contradina z zespołem Il Suonar Parlante, którego płyta *Full of Color* (Winter&Winter) w 2006 roku wygrała prestiżowe nagrody (Diapason d'Or, Choc du Monde de la Musique, Preis des Deutsches Schallplatten), przyniosła mu sławę zarówno we Włoszech, jak i zagranicą.

Do dzisiaj współpracuje z zespołami Quartetto Italiano di Viole da Gamba i Il Suonar Parlante Ensemble i jako muzyk pragnie kultywować repertuar, który obejmuje zarówno dawną, jak i współczesną wiolonczelową muzykę kameralną.

Wykonuje utwory specjalnie napisane dla zespołu przez znanych artystów jazzowych i kompozytorów, takich jak: K. Wheeler, U. Caine, V. Moretto, M. Stockhausen, F. Hoch czy L. Garau.

Contadin uczy gry na violi da gamba w Konserwatorium im. B. Marcello w Wenecji oraz w Konserwatorium im. V. Belliniego w Palermo. W latach 2010-2013 wykładał również w Akademii Komunikacji Muzycznej w Esbjerg (Dania).

Gra na weneckiej violi z XVIII wieku, nieznanego rzemieślnika. Cristiano założył nowy zespół Opera Prima, którego zamierzeniem jest grać muzykę z przyjaciółmi, którzy są aktywnymi solistami i wykonują nie tylko barokowy repertuar. Głównym celem zespołu Opera Prima jest cieszenie się z doświadczania gry.

W lutym 2016 roku Cristiano Contadin został poproszony, by zagrać jako solista na pogrzebie Umerto Eco transmitowanym na kanale włoskim i w telewizji międzynarodowej.

Massimo Marchese

Massimo Marchese to znany na świecie lutnista i jeden z najbardziej cenionych wykonawców swojego pokolenia. W ciągu swojej długiej kariery grał i współpracował z wieloma znanymi zespołami Muzyki Dawnej oraz był solistą na koncertach w wielu krajach.

Nagrał ponad osiemnaście płyt, wśród których osiem było nagraniami występów solowych (m.in. dla RCA, STRADIVARIUS, TACTUS, BRILLIANT CLASSICS, CENTAUR RECORDS).

Grę na lutni rozpoczął bardzo wcześnie poznając J. Lindberga i uzyskując dyplom Royal Collage of Music w Londynie. Później specjalizował się u P. O'Dette, N. Northa i H. Smitha, którzy mocno naznaczyli jego późniejszą karierę.

Od 1980 roku grał jako solista i akompaniował basso continuo dla takich głosów jak N. Rogers i F. Zanasi, jak również odnowił swoją współpracę z J. Lindbergiem (członkiem zespołu Dodekachordon) oraz brał udział w wyjątkowych muzycznych przedsięwzięciach z E. Gattim, O. Dantone i F.E. Scogną.

W ciągu wielu tras koncertowych grał w najbardziej ikonicznych stolicach muzycznych we Włoszech i za granicą; szczególnie warto wspomnieć o jego koncertach na Oude Muziek – Lute Festival w Utrechtce, Narodowym Centrum Recherche Scientifique na Sorbonie w Paryżu, Festiwalu Muzyki Sakralnej w Teneryfie i na Sofijskich Tygodniach Muzycznych.

Był Artystą Rezydentem w Osakijkim Centrum Kultury Włoskiej latem 2016 roku, brał udział w kilku emisjach Muzyki Dawnej na kanałach radia RAI oraz w Bułgarskim Radiu Narodowym. Był pierwszym lutnikiem na świecie, który nagrał monograficzną płytę z muzyką F. Spinacio (Tactus, 2006), F. Bossinesisa (Tactus, 2004), J. van den Hove (Brilliant Classics, 2011/2015) i wszystkie dzieła R. de Visée (Brilliant Classics, 2011/2015). Pracując jako muzykolog przywrócił światu dzieła kompozytora G. Fallamero.

W 2003 roku został profesorem gry na lutni w Konserwatorium A. Vivaldiego w Alessandrii (Włochy), a w latach 1993-2000 był Prezydentem Włoskiego Stowarzyszenia Edukacji Muzycznej w Alessandrii. W 1997 roku brał udział w kongresie muzycznej edukacji szkolnej w Stuttgardzie. Był dyrektorem artystycznym i muzycznym konsultantem kilku festiwali, m.in.: Włoskiego Centrum Muzyki Dawnej w Alessandrii, z którym w latach 2014-2014 organizował i kierował Europejskim Festiwalem Muzyki Dawnej „Wschodni Piemont”.

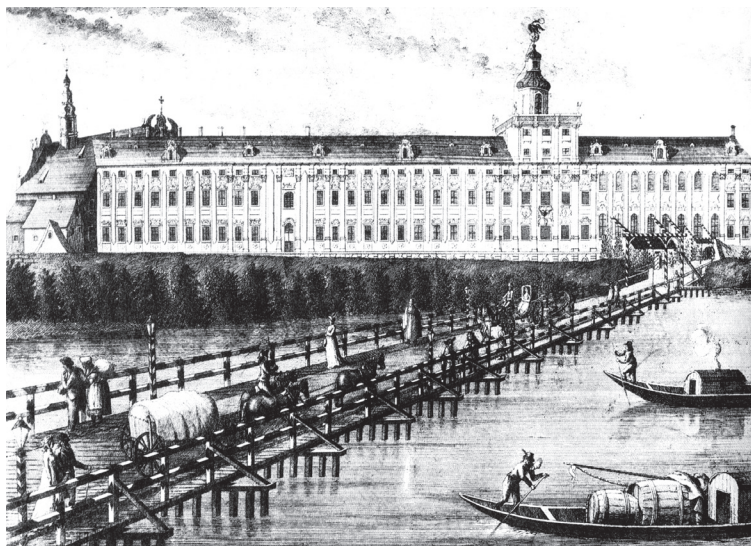

Lorenzo Feder

Urodzony w Schio w 1980 roku. Naukę gry na fortepianie rozpoczął w swoim rodzinnym mieście u R. Maioliego.

Po uzyskaniu dyplomu (2000 rok) studiował grę na klawesynie u P. Marisaldi w Konserwatorium Muzycznym w Vicenzie. Dyplom uzyskał w 2004 roku. Dwa lata później Lorenzo Feder uzyskał stypendium rządu holenderskiego i przeniósł się do Hollandii, by studiować w klasie T. Koopmana i P. Ayrtona w Konserwatorium Koninklijk w Hadze, gdzie w 2011 r. uzyskał dyplom magistra.

Lorenzo gra jako solista i wykonuje partie basso continuo na klawesynie oraz na organach. Brał udział w wielu festiwalach w Europie, Azji oraz obu Amerykach. Koncertuje z solistami i dyrygentami takimi jak: T. Koopman, P. Kooij, S. Kuijken, P. Herreweghe oraz z zespołami: Amsterdamską Orkiestrą Barokową, Sette Voci, De Profundis, Gandawskie Colegium Wokalne, La Risonanza, I Musicali Affetti, Il Tempio Armonico, Wenecką Orkiestrą Barokową. Z tą ostatnią nagrał płyty dla wytwórni: Naive, EMI Virgin, Stradivarius, Deutsche Grammophon, Erato, CPO oraz dla radia i telewizji w Hollandii, Niemczech, Polsce i Meksyku.

Uniwersytet Wrocławski
widok z ok. 1800 r.

28 maja 2017, niedziela, godz. 14⁰⁰

kościół Wniebowzięcia NMP
pl. Kościelny 9, Kłodzko

28 maja 2017, niedziela, godz. 18⁰⁰

Bazylika Mniejsza
śś. App Piotra i Pawła
pl. Jana Pawła II 10, Strzegom

Zespół GREGOŁY
Zespół DOMINIQUE'S CONSORT
RYSZARD DEMBIŃSKI kierownictwo muzyczne
MATEUSZ ŁAWNICZAK lutnia, śpiew

DOMINIQUE'S CONSORT:

Katarzyna Kudyba viola da gamba

Arkadiusz Wróblewski flety proste

Ryszard Dominik Dembiński gitterna, flet prosty, wirginał

PROGRAM KONCERTU – DOMINIQUE'S CONSORT

P. Bono (ze zb. Attaignant 1530) *La Magdalena*

Anonim ok. 1525 r. *My Lady Carey's Dompe*

Jacob van Eyck (1590–1657) *Engels Nachtegaeltje z Der Fluyten Lust-Hof*

M. Franck *Intrada*

Anonim *Ballada o lordzie Randalu*

Anonim ze zbiorów Johna Playforda *Godesses*

Anonim (1593) *The children in the wood*

Anonim XVI w. Pavane *Le forze d'hercole*

Georg Philipp Telemann (1681–1767) Aus der Ouverture in a-Moll *Trio*

Jacob van Eyck (1590–1657) *Fantasia & Echo z Der Fluyten Lust-Hof*

Arcangelo Corelli (1653–1713) *Sarabanda*

PROGRAM KONCERTU – GREGOŁY

Anonim *Hej, hej Lelija*

Anonim XV w. *O gospodzie uwielbiona*

Anonim *Ej ty żaczku*

Anonim (ze zb. T. Arbeau) *Washerwomen's Branle*

Anonim XV w. *Vagancka pisen*

Ryszard Dominik Dembiński

Mięsopusty przyszły

Michael Praetorius (1571–1621) *Gavotte*

Anonim XVII w. *Vale scholis*

Zespół Gregoły

Dziecięcy zespół Muzyki Dawnej został utworzony we wrześniu 2015 r. we wsi Giebułtów (gmina Mirsk) przez Ryszarda Dominika Dembińskiego i rodziców dzieci – członków zespołu.

Pierwszy występ przed publicznością miał miejsce w grudniu 2015 r. w Giebułtowie (wieczór kolęd). W 2016 r. zespół wziął udział w 23. Festiwalu Piosenki Religijnej i Patriotycznej w Krzeszowie (gdzie uzyskał wyróżnienie), w 23. Spotkaniach z Muzyką Dawną w Świeradowie-Zdroju oraz wystąpił na Chojnowskiej Jesieni z Muzyką Dawną. W 2017 r. na ogólnopolskim festiwalu Schola Cantorum w Kaliszu GREGOŁY uzyskały nagrodę za udany debiut. Członkowie zespołu grają na instrumentach wykonanych przez założyciela i kierownika zespołu. Działania GREGOŁÓW realizowane są dzięki życzliwemu wsparciu Burmistrza Miasta i Gminy Mirsk – Andrzeja Jasińskiego.

Zespół Dominique's Consort

To formacja wokально-instrumentalna specjalizująca się w wykonywaniu muzyki średniowiecza i renesansu. Zespół w dużej mierze składa się z członków byłego Rocal Fuza oraz studentów Wrocławskiej Akademii Muzycznej. Założycielem i prowadzącym zespół jest Ryszard Dominik Dembiński. Zespół powstał w sierpniu 2006 roku.

Dominique's Consort brał udział w wielu koncertach i festiwalach, m.in. w Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Dawnej im. Mikołaja z Radomia (Radom), Międzynarodowym Festiwalu Maj z Muzyką Dawną (Wrocław), Międzynarodowym Festiwalu im. M. Agricoli (Świebodzin), a także w Międzynarodowych Spotkaniach z Muzyką Dawną (Świeradów-Zdrój), Zabrzezańskich Dniach z Muzyką Dawną oraz w obchodach 750-lecia Gorzowa w tamtejszej katedrze.

Ryszard Dembiński informacja o artyście na str. 19

Mateusz Ławniczak informacja o artyście na str. 51

ISSN 1426-0832

kontakt

Akademickie Stowarzyszenie Kultury WAGANT
skrytka pocztowa 2372, 50-131 Wrocław 3
tel. +48606 374 235, +48696 306 295
ask@askwagant.org.pl www.askwagant.org.pl/maj

biuro festiwalowe

OKiS, Rynek–Ratusz 24, 50-101 Wrocław
tel. +4871 344 28 64, fax +4871 344 28 65
okis@okis.pl www.okis.pl

koordynacja projektu, biuro festiwalowe:

Joanna Drab-Pasierska joanna.pasierska@okis.pl
Joanna Gądek joanna.gadek@okis.pl
Weronika Sobolewska wer.sobolewska@gmail.com
Daniel Jasiński daniel.jasinski@okis.pl

dyrektor artystyczny festiwalu:

Maciej Kieres
tel. +48 601 24 08 49, +48 605 64 24 99 kiereskm@wp.pl

wydawca: Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu
opracowanie i redakcja: Joanna Drab-Pasierska, Maciej Kieres

skład i druk

Wrocław, maj 2017

Bilety na koncerty 11 i 21 maja do nabycia w kasach NFM i na godzinę przed koncertami – normalny 20 zł, ulgowy 10 zł. Bilety na koncerty 12 i 23 maja do nabycia w Starym Klasztorze na godzinę przed koncertami – normalny 20 zł, seniorzy 5 zł. Bilety na koncert 20 maja do nabycia w kościele św. Piotra i Pawła na godzinę przed koncertem – normalny 10 zł, seniorzy 5 zł. Pozostałe koncerty – wstęp wolny. Studenci i uczniowie na podstawie ważnej legitymacji – wstęp wolny na cały Festiwal (nie dotyczy koncertów w dniach 11 i 21 maja).

znajdź nas na Facebooku

www.facebook.com/Maj.z.MuzykaDawna

Na okładce: *Apollo i Dafne*, Giovanni Luteri zwany Dosso Dossim (ok. 1490–1542),
Rzym, Galeria Borghese

cena programu 5 zł